

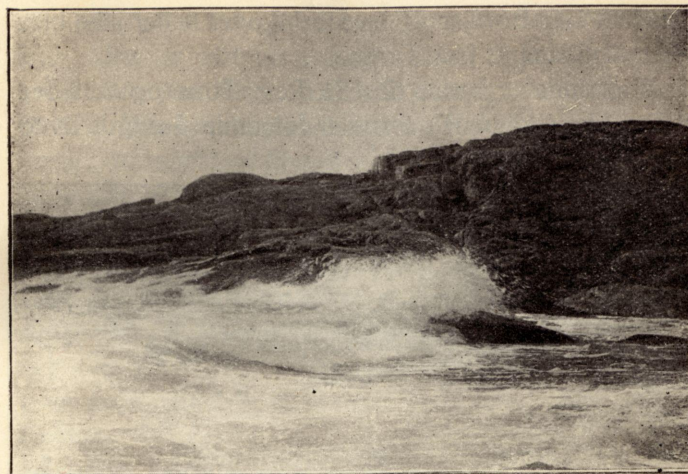
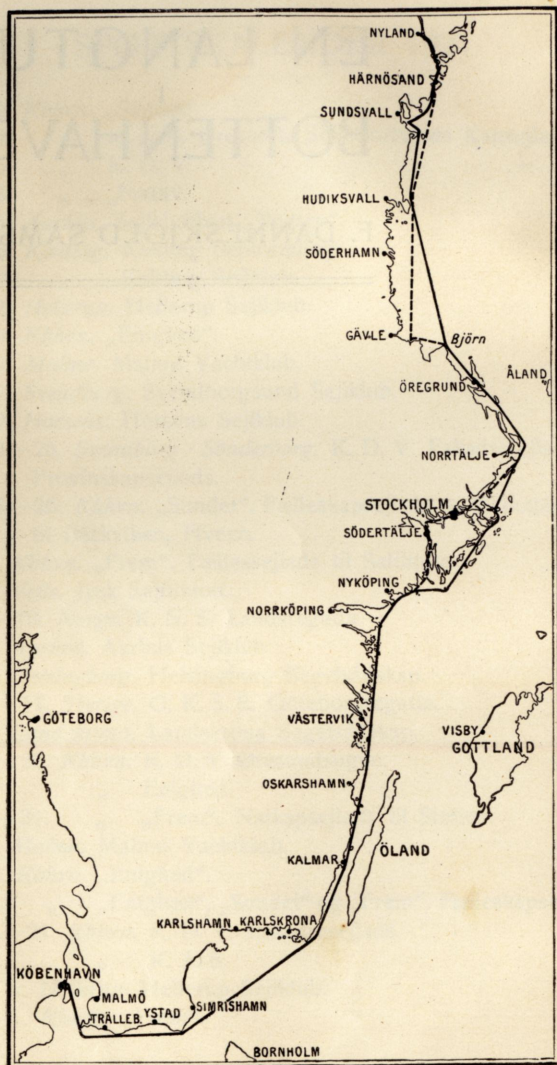
SPORTSKALENDER 1921

- Maj 22. *Kbhvn.* „Sundet“
„ 29. „ K. A. S. Øresunds Sejlerforbunds Kapsejlads.
Juni 5. „ K. D. Y. — — —
„ 5. „ „Frem“.
„ 5. *Aarhus.* Sejlklubben „Bugten“.
„ 5. *Kolding.* Kolding Sejlforening.
„ 12. „ Kolding Sejlklub.
„ 12. *Hellerup.* Hellerup Sejlklub.
„ 19. *Kbhvn.* „Enighed“.
„ 19. *Malmø.* Malmø Yachtklub.
„ 19. *Svendborg.* Svendborgsund Sejlklub.
„ 19. *Horsens.* Horsens Sejlklub.
„ 23.—26. *Svendborg—Sønderborg.* K. D. Y. Eskadresejlads og Provinskapsejlads.
„ 25.—26. *Kbhvn.* „Sundet“. Fælleskapsejlads og Natkapsejlads til Bäckviken, Hveen.
Juli 3. *Kbhvn.* „Frem“. Fællessejlads til Saltholm.
„ 3. *Vejle.* Jysk Sejlunion.
„ 7—10. *Norge.* K. N. S. Landsregatta.
„ 10. *Aarhus.* Aarhus Sejlklub.
„ 10. *Helsingborg.* Helsingborg Segelsällskap.
„ 14.—17. *Sverige.* G. K. S. S. Göteborgregatta.
„ 17. *Landskrona.* Landskrona Segelsällskap.
„ 23.—26. *Kbhvn.* K. D. Y. Øresundsugen.
„ 24. „ Enighed.
„ 30.—31. „ „Frem“. Natkapsejlads til Sletten.
„ 31. *Malmø.* Malmø Yachtklub.
Aug. 7. *Kbhvn.* „Enighed“.
„ 14. „ „Enighed“, „Sundet“ og „Frem“. Fælleskapsejlads.
„ 20.—21. *Kbhvn.* K. D. Y. Eskadresejlads.
„ 28. „ K. A. S.
Septbr. 4. *Hellerup.* Hellerup Sejlklub.
„ 11. *Kbhvn.* „Frem“.
-

EN LANGTUR I BOTTENHAVET

VED

F. DANNESKJOLD SAMSE

EN LANGTUR I BOTTENHAVET.

Den 19. Juni 1920 startede Anakondæ med sin 3 Mands Besætning paa et 4-Ugers Togt med Bottenhavet som Maal. Besætningen bestod foruden Skipperen af Fuldmægtig E. og stud. polyt. K. E. havde selv ført Fartøj i adskillige Aar og bl. a. gjort Turen langs Sverrigs Vestkyst op til Norge. Han fandt sig derfor ogsaa forholdsvis hurtigt til Rette med den noget vanskeligere Navigation paa Østkysten. K.s Søfart indskrænkede sig væsentlig til nogle Søndagsture i Sundet med Anakonda, men han var en dygtig Kajakroer, vel trænet i forskelligartet Sport, nøjsom, udholdende og i Besiddelse af et uopslidelig godt Humør. Det var derfor ventet, at han vilde blive en god Hjælp ved

Arbejdet om Bord, en Forventning, der heller ikke blev gjort til Skamme paa Turen.

Anakonda er maalt til 4,71 Reg. Tons og 7,35 Sejl Meter. Hoveddimensionerne er følgende: Længde over-

Udrustning til Langtur

alt 31'. Vandlinjelængde 24', Bredde $7\frac{1}{2}'$, Dybde $4\frac{1}{2}'$. Den er rigget som Kutter og Sejlene bestaar af Stor-sejl, Fok, Topsejl 2 Klyvere og 1 Spiler, der er skaa-ret saaledes, at den kan føres som Ballonklyver. Det maalte Sejlareal udgør 66,34 m. Ballasten bestaar i en Jernkøl paa 4000 Pund. Baaden er forsynet med en Kelvin Motor paa 6 Hestes Kraft, der starter med Ben-

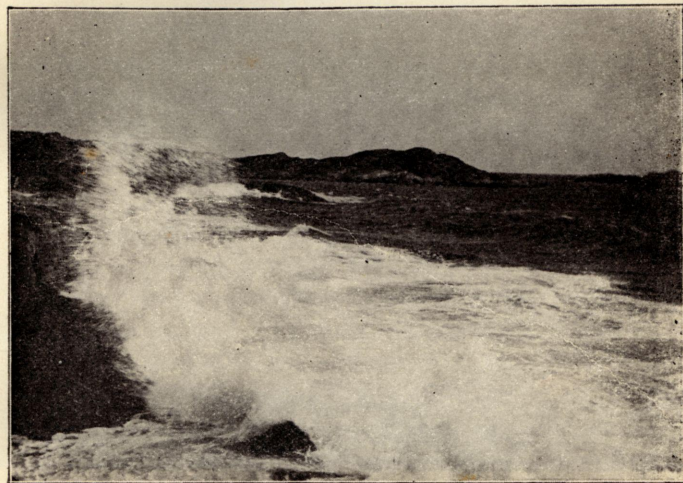
zin, gaar med Petroleum og driver en 3-bladet Skrue, hvis Akse er ført ud gennem St.b's Side. Forrummet, hvori der paa denne Tur var anbragt en Hængekøje til 3die Mand, er kun adskilt fra Kahytten ved et Forhæng, der sjældent benyttes. Foran Masten staar Koge-apparatet, et Gasolinapparat med 2 Blus, om B.b er Pantry. I Kahytten optages Siderne af 2 brede voksdugsbetrukne Sæder, over hver af disse er en Klap-køje, der om Dagen dækkes af et Ryglæne af Voksdug. Agten for Masten staar en Kommode med 2 rummelige Skuffer. I den agterste Del af Kahytten findes i hver Side en dyb Kommode foret med Voksdug og dækket med Linoleum, imellem disse en bred Skuffe og under denne Vandtanken, der rummer Vand til 2 Mand i 6 Dage. Kahyt og Cockpit er adskilt ved ca. 18' Dæk og da Kahytskappen lukker vandtæt, er Besætningen ret sikker paa til enhver Tid at kunne op-naa de 3 Ting, der udgør en Mands Fornødenheder, varme Klæder, en fuld Mave og et tørt Sovested. I Forkanten af Cockpitten under et Sæde har Motoren sin Plads ret dybt i Fartøjet. I Agterrummet findes en Tank, der rummer ca. 120 Pund Petroleum.

To Gange tidligere har Anakonda gjort Attentat paa Bottenhavets Kyster, første Gang i 1900, hvor den under forceret Sejlads naaede til Hernøsand og hjem paa 4 Uger; anden Gang i 1905, hvor den maatte vende ved Udsejlingen fra Øregrunds Skærgaard paa Grund af vedholdende nordlig Kuling. Begge disse Ture var udført for Sejl alene. Naar vi nu haabede at naa større Resultater paa denne Tur, var det i Tillid til, at Maskinen kunde bøde paa en Del af de Vanskelighe-

der, vi med tidligere Erfaringer for Øje maatte vente at møde. Paa den anden Side var vi da ogsaa klar over at maatte benytte Maskinen ikke blot i Tilfælde af Stille eller Flovt, men ogsaa paa Kryds over lange Strækninger, hvor Strøm eller Sø sinkede Sejladsen. Dette blev ogsaa Tilfældet paa Turen, endog i højere Grad end ventet og ønsket. Paa Udrustningen var der anvendt særlig Omhu, alt Godset var efterset og repareret eller fornyet, Maskinen havde faaet et Hovedeftersyn, den sædvanlige Provianteringsliste beregnet for 2 Mand i 4 Uger var bleven revideret. Brødet, vi skulde have med, blev efter Bagningen pakket ind i 2 Lag lufttæt Papir, saaledes at det yderste Lag dækkede Sammenføjningerne i det inderste, det hele fæstet sammen med Knappenaale og derefter steriliseret 20 Minutter i en tilpas varm Ovn. Behandlet paa denne Maade kan Brødet endnu efter 3 Ugers Forløb være fuldstændig spiseligt. I Udrustningen var ikke glemt et Par Moskitonet til at dække Lugerne med mod Myggenes Angreb samt nogle smaa Flasker med Eukalyptus og Lavendelolie til Værn mod de samme Fjender.

Anakondas lille Slæbejolle, der beskyttet af en stramt spændt Pressenning har trodset Søen paa mange Ture, blev i Aar efter modent Overlæg efterladt hjemme. Det paastaas, at Bottenhavet ikke kan lide Slæbejoller. Til Hjælp ved Navigationen medførtes Svensk Lots II og III med nyeste Rettelser, Lista över svenska Fyrar 1920, Efterretninger for Søfarende fra 1. Jan. 1920 til Dato, Aar bog for den danske Fiskerflaade 1920, Grenander. Om Langfærdssegling og „Svenska Kusten“ af samme Forfatter, samt Skipperens Optegnelser fra

tidligere Ture i samme Farvande. Af Søkort medtoges Sundet sydlige Del, Østersøen mellemste Del. Hanö Bugt i Skala 1—200,000 de 6 Specialkort fra Kalmar-sund til Øregrund Skærgaard i Skala 1—100,000 de

3 Kystkort Gävlebukten, Sundsvallsbukten og Norra Kvarken i Skala 1—200,000 samt Mälaren i Skala 1—100,000.

Efter en kold og vaad Forsommer var det i Ugen 13.—19. Juni faldet i med fint Vejr, klar Himmel og let Bris. Fredag Aften var hele Udrustningen om Bord. K. ofrede sig og sov om Bord den Nat for at holde ubudne Gæster borte. Lørdag Eftermd. var Besætningen klar til at gaa om Bord. En Time før Starten var det begyndt at blæse op af Ø. saa det var forbundet

med Besvær at ro ud til Baaden, der ligesom en utaalmodig Hest huggede i sit skummende Bidsel ved sin Bøje S. for Hellerup Havn.

Vingerne prøves

Kl. 5,15 havde vi hejst Undersejlene og lod Fortøjningen gaa, slog et Slag hen forbi Havnemolen for at vinke et sidste Farvel til de sørgende Efterladte og forsvandt derefter hurtig sydpaa. N. Røse Kl. 6,5, Drogdens Fyrskib tvers om St.b Kl. 7,10. Fra Holmetunge var Kursen sat misv. S O t. S, for at vi, hvis Vejret. hvad det truede med, blev gnavent mod Natten, kunde tage en Ankerplads i Hölleviken. Vinden friskede stadig mere, Himlen var overtrukken, det regnede af og

til, og Mørket faldt hurtig paa. Kl. 9 loddede vi os ind paa en Plads i den østlige Del af *Hölleviken* (20 Sml.) og lod Ankeret gaa paa ca. 2 Fvn. Vand. Det regnede og blæste stivt om Natten. $20\frac{1}{6}$ var Vejret ved at bedage sig, Barometret, et ældre Aneroidbarometer inddelt i Tommer og $\frac{1}{2}$ Linier viste 28⁸, Vinden var Ø jævn frisk. Kl. 9 var vi let for Undersejlene og stod ud N og V om Ø Haken, hvis lyse Sand gav god Vejledning til Navigationen. Langs Kysten sydpaa løb vi i Følge med nogle svenske Fiskerbaade stopfulde af søndagsglade Mennesker. Kl. 12 $\frac{1}{2}$ passeredes *Falsterbo* Fyrskib (14 Sml.) Der stod en Del Sø efter Nattens Blæst og Vinden var her saa frisk, at vi rullede 1 Drej ind i Storsejlet. Maskinen blev startet og sat paa langsom Gang for at hjælpe til paa det forestaaende Kryds. Himlen var blæst ren, Solen varmede vor Krop, og vi strøg afsted paa sydøstlig Kurs, til Landet svandt af Syne. Da vi efter at være vendt atter nærmede os Kysten, kunde vi med Klyverbommen lige pege paa Smygehuk Fyr. Det begyndte nu pludselig at kule op af Ø. Søen rejste sig hurtig og Himlen lagde sit Ansigt i betænkelige Folder. Vi kunde ikke længer føre de Sejl vi havde paa, og da Anakonda bærer sit fulde Sejl, naar Baade af samme Størrelse for længst har rebet ned, vil det sige, at der var Vind. Vi havde Valget mellem at sætte smaa Sejl og holde til Søs for Natten, hvad der var ensbetydende med, at hverken Rorgænger eller Frivagt fik nogen Søvn, eller søge Havn. Under Hensyn til, at der var ca. 30 Sml. til Sandhammar og derfra 62 Sml. til Kalmarsund, valgte vi at krybe i Læ, og da vi ingen Havn havde til Luvart, stoppede

vi Maskinen Kl. 5 $\frac{1}{4}$ udfor Trekosten og lænsede i skummende Fart ned efter Trelleborg, hvor det første, vort Øje mødte, var en af de store hvidmalede Sannitzer-Færger, der skrogede saa højt, at det paa Afstand saa ud, som om den laa uden paa Bolværket. Kl. 6 faldt Ankeret i *Inderhavnen* (17 Sml.) udfor den vestlige Mole. Vi blev selvfølgelig snart prajet af Toldvæsenet, men da vi laa et Stykke fra Molen og ikke medførte Jolle, nøjedes bemeldte Væsen med at faa opgivet Ejerens og Baadens Navn samt Nr. paa Lystfartøjscertifikatet.

Af de to Havne paa Sverrigs Sydkyst, Trelleborg og Ystad, er førstnævnte langt den bedste, den er let at anløbe saavel ved Dag som ved Nat, og der er tilstrækkelig Plads til, at man faar Lov til at ligge paa Svaj under Vestmolen. I Ystad Havn er Trafiken større og Freden mindre, man ligger bedst men dog ikke helt i Fred mellem Pælene i den østlige Del af Havnen.

21/6. Vinden Ø t S havde lagt sig noget i Løbet af Morgentimerne. Barometeret viste 28,9 Himlen let skyet. Kl. 8 $\frac{1}{4}$ stod vi ud af Havnen med 2 Drej i Storsejlet, Fok og l. Klyver, samt Maskinen paa langsom Gang. I Løbet af Formd. blev Vejret fint. Kl. 11 gik vi med Topsejl til i straalende Solskin, med tørt Dæk og støt Fart haardt bi de Vind paa Kryds op mod Sandhammar. Dønningen havde ikke naaet at lægge sig efter Nattens Blæst, og uden Maskinens Hjælp havde den været vanskelig at stoppe. Kl. 12 passeredes Smygehuk og Kl. 5 $\frac{1}{2}$ ankrede vi i *Ystadbugten* (23 Sml.) paa 3 $\frac{1}{3}$ fvn Vand tæt under den østlige Kyst for at faa noget Mad i Ro, inden vi rundede Sandhammar. Kl.

7 $\frac{1}{4}$ var vi let igen. Vinden stod nu frisk østlig og Topsejlet var derfor strøget. Under Land løb vi stive 6 Knobs Fart, men saa snart vi kom fri af Kåsehufvud, flovede Vinden af, og den ret svære Dønning af Ø stoppede Farten. Efter at vi havde ligget lidt og hakket i Søen, blev Maskinen startet og Kursen sat SO for at faa Højde til at klare Sandhammar. Kl. 9 tog E. Vagten, medens K. gik til Køjs og Skipperen slangede sig i Kahytten, inden han gjorde sine Rettigheder til Hundevagten gældende. Kl. 10 laa vi bi de Vind paa B b's Bov med *Sandhammars Fyr* (8 Sml) tvers. Kl. henad 11 begyndte Maskinen at gaa uregelmæssigt for snart at standse helt, hvad der hurtig bragte Skipperen paa Dækket. Det smaaregnede, Vejret var mørkt og kun halv sigtbart, Vinden flov og E. meldte, at Kompaslanternen ikke vilde brænde. En Lommelygte viste, at vi styrede NO t N med Sandhammars Fyr agten for tvers om Bb. Vi gik straks over Stag og holdt ud til Søs. Kompaslanternen blev bragt i Orden og Maskinen eftersat. Det viste sig at være Brændstoftilførselen, der svigtede, og da dette vanskelig lod sig rette i Mørke og Regn, tog Skipperen Vagten Kl. 11 $\frac{1}{2}$. Bygerne blev hyppigere og tættere, medens Vinden til Tider flovede saa meget af, at Baaden laa og drejede rundt i Dønningen, medens Damperne strøg tæt forbi paa begge Sider. Det lykkedes imidlertid ved Flid og Taalmodighed i Løbet af Natten at liste saa langt op langs Kysten, at vi, da K. den 22/6 Kl. 4 Fm. kom paa Dækket laa 1 Sml. Ø for *Simrishamn* (13 Sml). Topsejlet blev sat og Skipperen løst af, medens K. styrede ud fra Land for Bb's Halse. Da der blev purret ud

Kl. 7, laa vi fremdeles Ø for Simrisham 3—4 Sml. fra Land i Dønning og ganske flov Luft. Efter Morgentoulet- og Mad gik Skipperen i Gang med at efterse Maskinen. Petroleumsfiltret, der var Skyld i Standsningen blev rensat og Kl. 9¹/₂ slingrede vi afsted paa Kurs ØnO. Bygerne tog nu fat igen med forøget Kraft og væltede en saadan Syndflod ned over os, at Rorgængerer trods Oliekappe, Sydvest og Gummistøvler maatte skifte til Skindet, da han blev løst af ved Middagstid. Vinden var stadig flov, en Gang imellem fra NO og til andre Tider fra S, men hen paa Eftmd. begyndte Bygerne at trække bort, og Himlen klarede i N og Ø. En Del Dampere havde passeret os i Løbet af Dagen styrende samme Kurs som vi, og da de selvfølgelig havde sat deres Kurs vel fri Ø om Utklippan, medens vi havde Ærinde ind V for samme, blev vor Kurs en Tid lang sat ¹/₂ Streg nordligere. Vi havde regnet med at faa fat i Land mellem Kl. 5 og 6 om Eftmd. men Luften var stadig diset, og hverken Skipperen eller K., der fra en Plads midt paa Masten skiftevis spejdede efter Land, turde derfor indestaa for, at den brudte mørke Linie i Horizonten forude var det forjættede Land. Kl. 6 dukkede Utklippan ret pludselig frem i SO. Der var ikke Enighed om Afstanden, der ansattes henholdsvis til 3 og 1 Sml. og vi styrede derfor en kort Tid Ø, saa blev de tre Sml. accepteret og Kursen atter ændret til ØNO, med hvilken Kurs vi løb forbi Eldsten i Blikstille og smult Vand og ind paa Ankerpladsen ved *Inlängen* (57 Sml.), hvor Ankeret gik i Bund Kl. 8¹/₂.

Paa det 62 Sml. lange Stræk mellem Sandhammar

og Utklippan kan der søges Læ for vestlige Vinde udfor Brantevik tæt under Kysten, omtrent det eneste Sted, hvor man ikke besværes af Rulning enten fra N eller S. Skillinge Havn er for trang, men i Simrishamn er der godt Læ. Den nordøstlige Ydermole, der i 1910 blev ødelagt af Vinterstormene, saaledes at kun Molehovedet stod tilbage og Havnen tilsyneladende havde to Indsejlinger, er nu istandsat. Med Paalandsvind af nogen Styrke er Havnen meget vanskelig at anløbe. Grenander raader til at bjerge Sejl i Tide og eventuelt bugsere ind i Inderhavnen. Paa Grund af det stærke Sug, der under Paalands Kuling staar i Yderhavnen, løber man imidlertid paa denne Maade Fare for at miste Styret paa Baaden og blive slaaet op enten mod Molen eller Stensætningen i den vestlige Del af Yderhavnen. Sikrere vil det være at beholde Sejl og Styrefart paa Baaden, hale Storskødet halvt ind, slaa Bagstagene los og stole paa at Grejerne holder til de 2—3 Bomninger kort efter hinanden, Indsejlingen til Inderhavnen kræver; i denne er der Stenbund og kan derfor ikke ankres.

Et mindre Fartøj bør under kontrære Vindhold paa Turen over Hanöbugten ikke gaa Ø for Linjen Sandhammar—Utklippan, men søge ind i Bugten og krydse op under Land. — Er man for Sydgaende, faar man paa denne Maade efterhaanden delvis smult Vand og kan benytte sig af de mange gode Læpladser i den nordvestlige Del af Bugten, af hvilke her særlig skal fremhæves Ternø med Indsejling saavel V. som Ø fra, det vestlige Løb meget trangt. Pladsen har Lerbund og 5 Fvn Vand aftagende ind mod Kysten, hvor man maa vogte sig for det fra Midten af Øen udsky-

dende Stenrev. Faar man østlige Vinde paa Opturen, vil det ligeledes være fordelagtigst at holde ind i Bugten, saafremt man blot har Højde nok til at naa Hanö, Man har da Læpladser nok at vælge imellem om nødvendigt. Der fører Løb indenskærs langs den nordlige Kyst fra Ternö og forbi Karlskrona med Fortsættelse ud i Kalmarsund ved Långören.

Farvandet mellem Karlskrona og Långören er desværre saa slet afmærket, at det paa Grund af sin ringe Dybde kun kan befares med Bistand af Lods eller kendt Mand. Anakonda gik der igennem 1905 uden at blive hængende, men Eksperimentet frister ikke til Gentaelse. Som Stoppeplads mellem Sandhammar og Kalmar ligger Inlängen fortrinlig til Slags. Dybden er under 3 Fvn, om Bunden siger Beboerne, at Kættingen springer, før Ankeret ripper, og der er god Plads og Læ mod den store Sø. Vedholdende Storm af SSV kan efter Sigende sætte Sø ind, men man kan da løbe videre nordpaa og ankre højere oppe i Renden. Man ligger bedst Ø for Husene paa Inlängen omtrent midt i Havnen med Kvastprikken i V og Dobdeltskæret Ø for den første Korsprik i SSV. Pladsen er barsk og nøgen, der ligger en Samling Fiskerhuse henholdsvis paa Inlängen og Utlängen, ellers er Skærene øde. Og dog, naar Solen fra en skyfri Himmel straalere ned over det blaa Vand, skinner paa Husenes Farver og giver de øde Skær Liv og Varme, kan man ikke undgaa at føle sig tiltrukket af denne fredelige Krog, den første Skær-gaardsplads paa Turen.

Det fandt vi ogsaa, da vi den 23. om Morgenen noget før 6 tørnede ud og blev mødt med fin Bris af

NV og glittrende Sollys. Barometeret viste 28,11 og Thermometeret 11° saavel i Luften som i Vandet. Kl. 8 $\frac{1}{4}$ lettede vi og stod til Søs for Topsejl og st. Klyver. Udenfor lod Vinden os ret pludselig i Stikken, saa vi drev langsomt ind mod den læ Grund; og da denne begyndte at blive nærgaaende, blev Maskinen sat i

Kalmarsund 23/6 20

Gang Kl. 9,5 og standset Kl. 930, da vi havde klaret Kosten paa Saltbåden. Her fik vi Vind af SV og løb nu med jævn Fart forbi Klokkebøjen, indenfor hvilken en Damper og et Sejlskib havde lagt sig til Hvile, efter Stillingen at dømme for bestandig. Kursen blev sat NO t Ø, og vi lænsede op ad Kalmarsund i stød Luft og rolig Sø. Kl. 10,5 passeredes *Y. Stengrund* (15 $\frac{1}{2}$ Sml.) og Kursen blev ændret til NO t N. Efter Middag trak der Byger op over Land, og Kl. 4 sprang

Vinden fra SV om til VNV med det Resultat, at Storsejlet, som vi havde i Bb's Side bommede over med et Smeld heldigvis uden at knække Bagstaget. Vi stod væk bi de Vind en Time endnu med samme Sejlføring men Kl. 5 udfor Garpen Fyr røg det op med stiv Luft ud af Land. Topsejl og Klyver blev bjerget, Storsejlet rullet 4 Gange rundt Bommen og vi fortsatte Sejladsen langs Kysten op efter Kalmar. Henimod Aften begyndte Vinden at flove, og da Fortroppen af en lang Række Skonnerter og Jagter, der kom op sydfra nu indhentede os, satte vi efter Kl. 7 fuldt Sejl, hvad der hjalp et Stykke Tid. Men efter en Regnbyge lagde Vinden sig. Kl. 8,15 blev Maskinen sat i Gang og Kl. 9,10 løb vi ind i *Kalmar* Havn (33 Sml.) i Blikstille og tæt Regn. Lodserne plejer at opankre indkommende Lystfartøjer lige V for den korte Bølgebryder mellem de to Indsejlingsaabninger. Bedre ligger man mellem Kvastprikken paa Stengrunden og Bolværket SV for denne. Vi valgte den sidste Plads, strøg langs Bolværket, hvor K. blev sat af med Tampen af en lang Fangeline i Haanden, hvorefter vi giredede ud fra Bolværket, satte Ankeret et passende Stykke ude i Havnen og derefter fortøjede med Trosser for og agter.

Den sydlige Del af Kalmarsund er fattig paa gode Ankerpladser. Paa Ølands Siden findes de to Havne Degerhamn og Mörbylånga, men Grenander under dem knap nok hæderlig Omtale. I den vestlige Del af Sundet giver Sandhamn godt Læ for Vinde fra SV gennem V til ØNO men er aaben mod S og Ø. Christianopel er trods sit højt klingende Navn kun en lille Flække med et trøsket Bolværk uden Læ mod S og

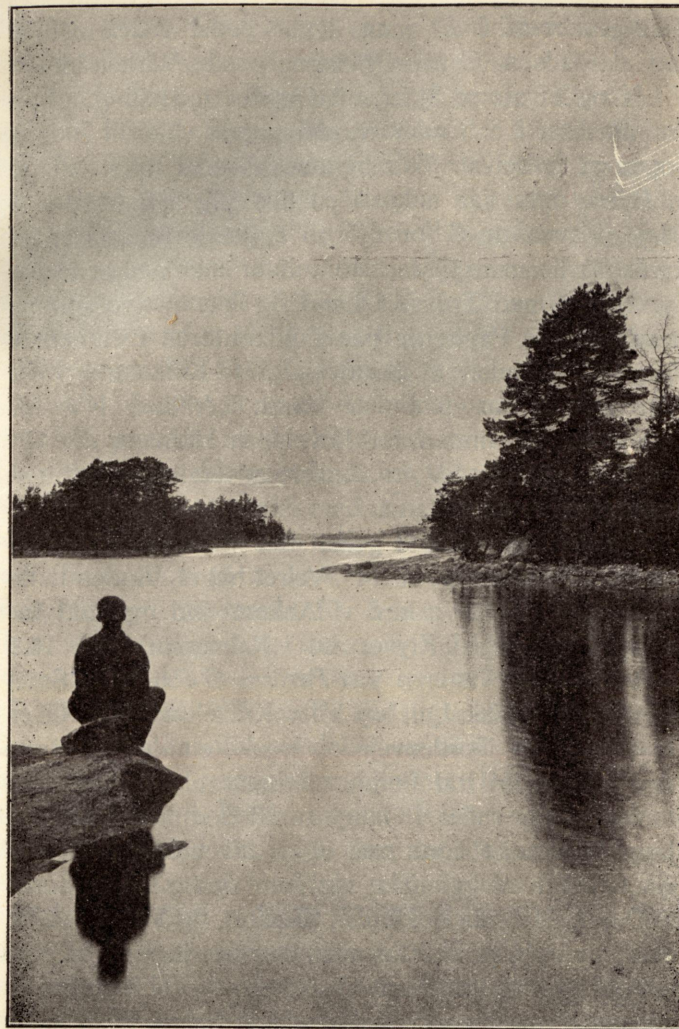
Kalmar Slot

Ø, Bergqvara har den eneste ordentlige Havn: man ankrer ud for Byen NV for Kvastprikken vælgende sin Plads efter Hensyn til, om Vinden er N eller S for Ø. Med haard Luft af NO sætter der Rulning ind N om Garpen, men Holdebunden er fortrinlig, saa man rider endog meget grovt Vejr af paa denne Plads. N for Bergqvara afgiver Varnanäs en trang men velbeskyttet Plads med 9 Fod Vand og et snævert Indløb, hvis Afmærkning ikke ses paa nogen videre Afstand.

Kort efter at vi var løbet ind i Kalmar Havn, kom en Toldbetjent til Stede, som efter have studeret vore

Storsejl, fuld Fok og lille Klyver nordpaa med stive 6 Knobs Fart. Forbi Skäganäs med dets vel voksne Græner og røde Huse, forbi Borgholms mægtige Slotsruin med sin paa en Gang storslaaede og smilende Udsigt over Sø og Land, gik vi i frisk Vind og lidt toppet Sø. Kl. 7 nærmede vi os Dämman Fyr, gik mellem Gåsö og Gåsöbåden og krydsede ind S om Vällö for at tage en Ankerplads under Kungsholmen. Kystfartøjer ankrer i Reglen V for Holmen, hvor 10 m Tallet staar i Kortet. Anakonda har tidligere ankret Øt N for Kungsholmen, med Broen paa Vällö SV Pynt i S, 3½ Fvn Vand og paalidelig Bund, men da Grenander anbefaler en Plads VSV for *Kungsholmen* (28½ Sml.), bestemte vi os til at prøve denne, der passede godt til den vestlige Vind. Kl. 8¼ gik Ankeret paa 4 Fvn Vand i en lille Vig, hvor der netop var Svajeplads Kompasset rundt. Pladsen var køn og venlig og havde fortjent en bedre Belysning end den. Himlen ofrede paa den under vort Ophold.

Er det smaat med Ankerpladser i den sydlige Del af Kalmarsund, er der saa mange desto flere i den nordlige Del. N for Kalmar kan man ankre i Bugten mellem Svinø og Gulland 3 Fvn Vand god Bund, men aabent mod Ø og SO. V for Skäganäs kan der ankres ud for Draget, hvor man ligger fast ogsaa med Vind af d. I Borgholm Havn er der kun én helt god Plads nemlig i Krogen lige indenfor den nordvestlige Havnemole, hvor man med Anker ude og Trosse i Land ligger godt under alle Vindforhold. I Bugten N for Borgholm kan man finde Læ undtagen for Vind af N og NO. Paa Vestsiden af Sundet har man

Dybsindige Betragtninger

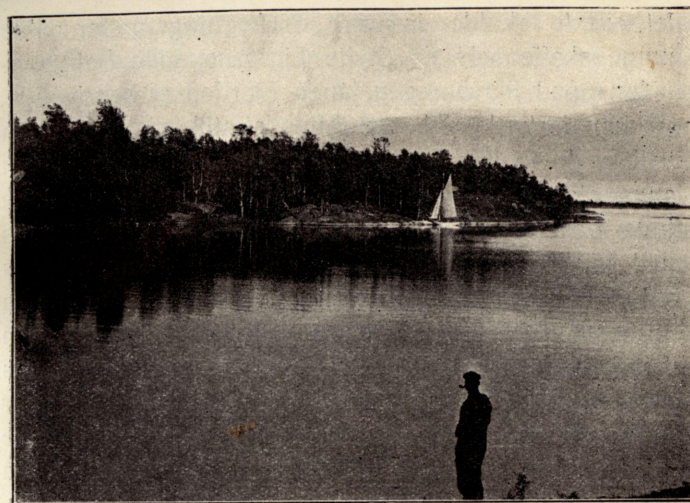
Tillingenabben, hvor man ligger bedst i den østlige Del af Pladsen (Ø om Prikkerne) med „Märketrädet“ i V t N og et større Skær, man under Indsejlingen holder om Stb, i S. Endvidere Mönsterås, hvortil Indsejlingen er fyrbelyst. Man behøver ikke at løbe helt op til Byen, men kan ankre i en lille Vig lige overfor S Oknö blandt de S for Björnö liggende Smaaskær. N for Runö har man Oscarhamn, hvor man ankrer Ø for Fyrholmen med Trosse i Land, og ikke maa forsømme at præsentere Papirerne paa Toldkontoret. Den bedste Plads i N Enden af Sundet afgiver Kråkelund, hvor man ankrer paa 5 Favne Vand, Lerbund NV for Lodshuset, tæt inden for Revet paa Holmen, der ligger N for Huset. SV for Ankerpladsen ligger en Stengrund med 6 Fod Vand.

²⁵/₆ var Barometeret gaaet ned til 28,1; Luftens og Vandets Temperatur var 11⁰, Vejret byget, Vinden ustadig af NV. Kl. 8¹/₄ hev vi Ankeret ind og stod for Storsejl, Fok og I. Klyver ud i Kalmarsund. Kl. 10,5 var vi tvers af Vageren paa *Furöens Ø Rev* (11¹/₂ Sml.) og styrede i frisk Luft op efter Kråkelund Båk. Over Land trak der Tordenvejr op med Retning tvers paa vor Kurs, og vi traf Foranstaltninger til at møde det. Storsejlet blev rullet 4 Gange rundt Bommen, Klyveren bjerget, Olietøjet kom paa, og vi afventede, hvad der vilde komme. Vejret delte sig i en sydlig og en nordlig Del. I S var hele Himlen blaasort, og Vejret rasede voldsomt der. Vi fik Halen af den nordlige Byge, der piskede kraftig om Ørene paa os en kort Tid. Blot 1 Sml. mere nordlig var Bygen meget haard, hvad Søen bar tydelige Vidnesbyrd om, da vi naaede derop. Efter

Bygen flovede Vinden helt af og Kl. 1,30 ved Indsejlingen til Skærgaarden blev Maskinen sat i Gang, og vi stak Rebene ud. Forbi Soen og gennem Eknösund gik vi i silende Regn., men efterhaanden klarede Vejret op, og da vi nærmede os Eknö brød Solen igennem og Landskabet lagde sit Ansigt i de rette smilende Folder, Vinden var fløv og lunefuld men kom hyppigst fra Syd, og der stod endnu tæt med Byger rundt omkring. Kl. 4,10 passeredes *Idösund* (28 Sml.) og da vi kom ud N for Sundet, fik vi støt Bris af V t N. Maskinen blev stoppet Kl. 4,15, Topsejl og Klyver sat til, og vi løb forbi Sladö Ask op mod Storkläppen Fyr, tog dette om Stb, styrede bi de Vind ind forbi Stedsholmens Lodsplads og videre indenskærs, passerede Kärö og holdt ud langs st. Askö med de S for liggende Holme, hvor vi benyttede den rolige Sejlads og forholdsvis lette Navigation til at lave Mad og spise. Fra Stick-skär, som vi passerede Kl. 8 var det Hensigten at følge det vestlige Løb indenom Kälskär op til Bokö, men da Himlen nu igen blev overtrukken og Belysningsforholdene ind mod Land ugunstige, stod vi til Søs efter Ørskär, hvor Prikker og Skær tonede skarpt frem mod den nordøstlige Himmel. Det gik let nok at finde Rede i Prikkerne om Örskär og Skälhällor, vanskeligere blev det, da vi atter drejede ind mod Land efter Bokö. Kursen blev lagt nøjagtigt ud i Kortet, og i frisk Luft holdt vi bi de Vind ind mod Kysten, der nu stod som en sammenhængende sort Masse, i hvilken vi ikke kunde skelne de Indskæringer og Huller, vi havde Brug for, K. styrede, medens E. og Skipperen gennem deres respektive Kikkerter ransagede Omgivel-

serne. De 3 Kvastprikker, vi skulde have om Stb, dukkede frem i rette Øjeblik. Skærene begyndte at skelnes ud fra hinanden, og vi fik rigtig fat i Kvast- og Sletprikken, der angiver Indsejlingen mellem Bokö og Björnsör, men under den videre Sejlads op efter Olsör, som vi havde udset os til Ankerplads, meldte E.s ellers fortræffelige Spejlkikkert Pas, ude af Stand til at gennemtrænge Mørket. Dog Skipperens gamle Marinekikkert, der i sin Tid var udvalgt som den mest lysstærke i Cornelius Knudsens hele Lager, gjorde sin Pligt til det sidste ogsaa ved denne Lejlighed. Prik efter Prik, Pynt efter Pynt, trak den frem, medens vi fulgte med i Kortet ved Hjælp af en kraftig Lup. Den sidste af de tre Kvastprikker, vi skulde have om Stb paa Vejen op mod I Hallsö, maatte vi vende om efter, fordi vi havde taget for megen Højde under St. Ålö. Efter den dukkede det høje Hus paa Toppen af Skæret V for I Hallsö frem af Mørket. Sletprikken og den røde Tønde S for Olsör fandt vi frem i god Tid og Kl. 10,40 i jævn tæt Regn gik Ankeret i Bund under *Olsör* (27 Sml.). Paa det Tidspunkt var der heller ikke mere at kigge efter, ikke en Gang den luv Bred kunde vi øjne men maatte finde os i at ankre midt i Løbet paa 7 Fvn Vand.

I Eknö Skärgård anviser Grenander Ankerplads ved Hamnö og i Skafdösund. Kystfartøjer søger gerne Læ mod Nordosten under SO Spidsen af W Eknö udfor den lille aflange Vig, der sydfra skærer sig ind i Øen Til denne Vig, der har 2 Fvn Vand, og er rummelig og velbeskyttet fører en ganske smal men tilstrækkelig dyb Rende til, at den kan passeres ved Anvendelse

Fra Eknö Skärgård

af en Baadshage og en Blanding i Forholdet 1 til 3 af Forsigtighed og Frækhed. I 1906 red Anakonda paa denne Plads en drejende Storm af, der var saa voldsom, at der, efter hvad Kråkelund Lodser senere berettede, i den nordlige Del af Kalmarsund stod Grundbraad paa 12 og 14 m Vand. I Idösund ligger man ubeskyttet mod N og S. I Lindödjupet er Dybden temmelig stor og Læforholdene ikke helt gode. Grenander anviser eu Plads paa S Siden af Mjödö, en anden tryk Ankerplads finder man i Örsumviken. Västervik ligger en Del af Vejen, og paa de Tider, hvor der staar Sø- og Landbris, kan man risikere at maatte krydse det meste af Strækningen, men Pladsen er vel et Besøg værd. Byen er der ikke meget mærkeligt ved,

det eneste skulde da være Brolægningen, der vilde kunne skaffe selv en Stylte Ligtørne, men Beliggenheden opad Skraaningens langs Fjorden er henrivende, og man fortryder ikke en Aften at stille sig paa Broen mellem de to Kyster for at se Solen gaa ned over den lange Gammelbyviken. Indenfor Storkläppen kan man finde Læ i Renden V for Stedsholmens Lodsplads med Indsejling saavel N som S fra. Der kan fortojes ved Broen eller ankres efter Lodsens Anvisning paa en bestemt Plet SV for Broen. Bugten paa Ø Siden af Kårö er en af de ret talrige Pladser paa Sverrigs Ø Kyst, hvor Grenander og Anakonda uvilkaarlig har fundet hinanden. Ganske kritikløst bør man nu ikke tage den Plads, længst inde i Bugten er Holdebunden slet, og Kuling af Ø kan skabe rigelig Uro paa Pladsen. Herimod kan man søge Dækning bag det lille Skær i Bugtens Munding eller lægge sig S for Karö V om Smaaskærene der. Bugten paa V Siden af Källskär afgiver en god Læplads, man ankrer tæt under Land N for Kvastprikken. I Bugten paa St. Ålö Ø Side, finder man frem til en god Ankerplads ved at følge NV Kysten af Bokö, hvorved man undgaar en Grund med 1,5 m Vand midt i Bugten, og ankre i den inderste Krog mellem Bokö og St. Ålö. I Løbet mellem Olsöar er Dybden ret betydelig, dog finder man i det nordlige Hjørne af Pladsen en lille Bugt med lægere Vand.

26/6. Hverken Barometeret, der viste 28 eller Vejret havde rettet sig i Løbet af Natten. Da E. og K. gerne vilde have nogle Fotografier fra Pladsen, blev Baaden under et Ophold mellem Bygerne roet ind til Kysten, og Fotograferne gik i Land. K. iført Gymnastiksko

med glatte Lædersaaler, hvad der til det af Skæbnen bestemte Tidspunkt foraarsagede en Kortslutning mellem hans Sydpol og en ikke isoleret Sten med det Resultat, at han i adskillige Dage nærrede ømme Følelser for Olsöars venlige Ankerplads.

Kl. 10,50 lettede vi for Topsejl og st. Klyver, ustadig Vind af V t N med hyppige Regnbyger, hvad der var stor Synd for Sejladsen gennem denne Del af Skærgaarden, om hvilken Grenander med Rette siger, at den er Perlen paa Østergötlands og Smålands Kyster. V om Kettilö gik vor Vej tæt forbi den af Grenander angivne Ankerplads, der omhyggelig recognosceredes gennem Kikkerten, og vi sejlede nu paa Kortet over Norrköpingbugten, vel nok den Del af Sverrigs Ø

Håskö sydlige Ankerplads

Kyst, der stiller de største Krav til Navigationen mellem det Mylder af Grunde, Smaaskær og større Holme, Bugten er oversaaet med. Langs V Kysten af Håskö gled vi i silende Regn, hvad der ikke forhindrede Skipperen i udfor Øens sydlige Ankerplads ærbødigt at blotte sit Hoved til Minde om en herlig Sommeraften tilbragt der for „Long long ago“. Da vi Kl. 2,40 naaede Løbet mellem I og Y Olsö, vilde Vinden ikke mere, og Maskinen blev derfor sat i Gang. Det begyndte nu at klare i Vejret og vi fik Lejlighed til at tørre Sejl og Tøj. Op over Aspö Fjärd dampede vi i blikstille Vejr, medens Skyer og Skær spejlede sig i det blanke Vand, hvori Anakondas Kølvand, der stod som en bølgende Vifte, saa langt Øjet rakte, var ene om at skabe Bevægelse. Ø om Arkö undte vi os den Fornøjelse at følge Løbet mellem Øens Klippeskrænt og Grunden, der paa dette Sted deler Farvandet i to Sejllinjer, en Manøvre, der ved en tidligere Lejlighed havde foranlediget den ledsagende Mand til at udbryde: „Det var da ogsaa et Hul at putte en voksen Baad igennem.“ Paa Vejen udefter st. Alen fik vi lidt østlig Bris, lige nok til at fylde Sejlene. Det havde været Skipperens Plan at staa til Søs forbi Häfringe, sætte Kurs efter Landsort og holde paa Natten igennem. Men Vinden var for flov til, at vi kunde holde Styrefart bi de Vind, og da vi ikke var sikre paa at have Petroleum nok til om nødvendigt at holde Maskinen i Gang Natten igennem, blev Kursen sat efter Femörehufvud og Kl. 7,5 lagde vi til Bolværk i *Oxelösund* for at fylde Vand og Petroleum.

Det var Lørdag, og det gjaldt derfor om at ud-

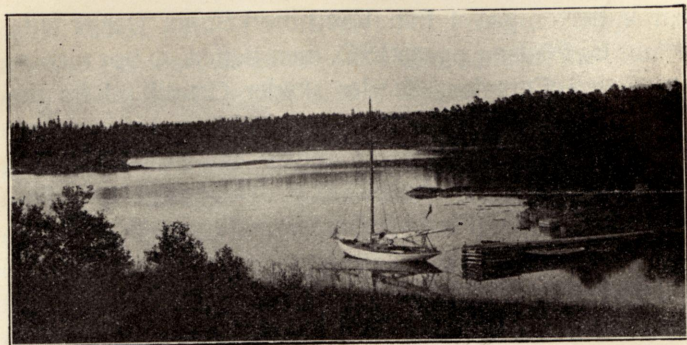
Strandhugst

nytte Tiden, hvis vi vilde have Forsyninger. Skipperen afsøgte i en Fart de nærmeste Skibshandeler, men fandt dem alle lukkede og forladte af Ejerne. Ud fra den Betragtning, at „man kan jo aldrig vide, hvad det kan føre til,“ som Drengen sagde, da han ledte efter Æbler paa et Hyldetræ, traskede Skipperen rundt efter forskellige velvilligst opgivne Adresser paa Steder, hvor d'Hrr. Handelsmænd eventuelt kunde findes, men uden Resultat. Endelig lodsede en tjenstvillig Mand Skipperen paa rette Vej til en Villa, hvor Skibshandleren gav Audiens. Uheldigvis følte den „store“ Mand sig ikke oplagt til at handle den Aften — „han havde ingen Petroleum og fik ingen før Søndag Morgen Kl. 9“ — til den Tid kunde han træffes i Forretningen. Der var intet at stille op med Manden, vi kastede los og dampede ud til Bugten Nord for Ljungholmen, hvor vi ankrede for Natten.

Paa Strækningen mellem Olsöar og Oxelösund er det, i Betragtning af de Tusinder af Skær, der dækker Søen, forbavsende vanskeligt at finde gode Ankerpladser. V. for Håskö kan man efter Vindretningen vælge mellem den sydlige eller nordlige Bugt, i begge kan man lodde sig ind paa tilpas lægt Vand med god Bund og finde Steder, hvor der er dybt nok til, at Fartøjet kan flyde ind til Klippen. Kystfartøjer fortøjer jævnligt i Løbet mellem I og Y Olsö. Hvis man raader over den fornødne Selvsikkerhed kan man efter at være passeret mellem Sletprikken og Kvastprikken nærmest S for I Olsö tage Stenene V for Sletprikken om Bb, styre NV og derefter V langs Kysten af I Olsö, løbe mellem denne og et lille aflangt Skær, hvis Længderetning gaar i V—Ø og ankre i Kro-

gen V herfor paa 4 Fvn Vand blød Bund. Der er Udsejling fra Pladsen ogsaa i SO, men dette Løb bør recognosceres i Forvejen, da der skyder Grund ud fra de vestlige Skær. Mellem I Olsö og Arkö er det svært at anvise Ankerplads. Heller ingen af Bugterne S eller V for Arkö er egnede. Følger man det vestlige Løb, finder man en god Plads i Bugten midt paa V Siden af Gränsö, hvor Dybden tager jævnt af, og der findes en Anlægsbro med 5—6' Vand. Paa N Siden af Arkö er der en brugelig Ankerplads i den Bugt, hvor 5 m Tallet staar i Kortet. Saasnart man om Bb har passeret Sletprikken paa 2,5 m Grunden, kan man styre ind paa Pladsen, hvor Stenrevet giver Læ ogsaa under Vind af N og NO. I Oxelösund ligger man fredeligst og mindst besværet af Dønning i Bugten N for Ljungholmen paa 3½ Fvn Vand. Kystfartøjer ankrer jævnligt i Løbet mellem Hasselö og Ålö, en lille men god Plads finder man V for Ålö midt imellem de to derliggende aflange Smaaskær.

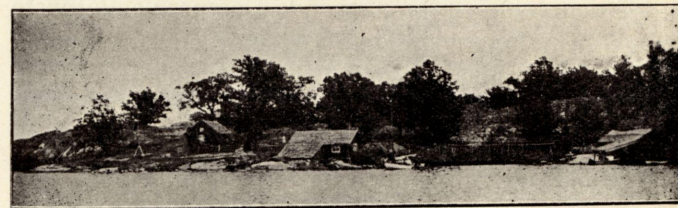
27/6 lidt før Kl. 9 laa vi igen ved Bolværket, Skipperen og K. stillede med Dunken udenfor Handelen, men den var fremdeles „stängt“! Endelig Kl. henad 10 kom Storheden og tappede vor Dunk fuld af Petroleum fra den Tønde i hans Lager, hvor den havde staaet hele Natten. Uheldigvis viste det sig, da vi var vel afsted fra Pladsen, at Manden havde regnet forkert, da han skulde have Betaling og havde narret sig selv for flere Penge, end hans Avance paa Handelen sandsynligvis har udgjort. Kl. 10,30 gik vi afsted for Maskine og Storsejl, svage omløbende Vinde mellem V og S og Byger over Land; Barometeret uforandret paa 28. Da

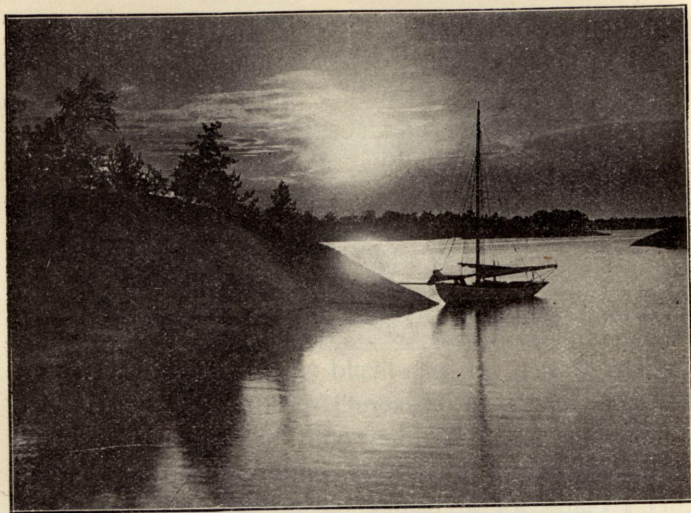
Fra Ankerpladsen ved Lagnö

vi naaede Lagnö, fandt vi Bredderne fulde af Baade og Folk, der fejrede Søndagen i fri Luft. Rundt om paa Skærene var der rejst Telte, nogle Steder badede man, andre Steder havde de tændt Baal og lavede Mad. Vi strøg tæt forbi livlig tilvinket af Landgangsfolkene. Bygerne fortættede sig nu til Tordenvejr, hvoraf et N for os havde en Skypumpe i Form af en lang Snabel slæbende efter sig. Der kom frisk Luft af Sv, Maskinen blev stoppet Kl. 12, Forsejlene hejst og vi løb nu med stiv Fart videre bugtende os mellem Skærene firrende og halende i Skøderne, undertiden bommende et Par Gange i Træk, ud gennem Stendörren i Solskin. Kl. 2,15 Säfösund med Bygerne trækkende sammen over os. Derfra styrede vi forbi Skränmarskär Kml. ud til Søs, hvor vi mellem Svarthällor og Østerbådar satte Kurs efter Landsort. Undervejs blev vi indhentet af en Byge, der bragte frisk Luft skiftende ustandselig mellem V og SV, hvad der gjorde Styringen plat for

Vejret meget besværlig. Efter Bygen flovede Vinden, og vi laa og hakkede i Søen S for Landsort. Det havde vi ikke Tid til, Maskinen blev startet Kl. 5,15 og stoppet igen 5,40 Ø for Landsort. Her fik vi Vind igen og smult Vand, Topsejlet blev sat, og vi løb en 6 Knobs Fart nordpaa. Efter en overdaadig Byge udfor Bedarö fik vi en køn Aften, og medens Solen tørrede vore forpjudskede Fjer, glemte vi alt det daarlige Vejr, vi havde haft, og som det Øjeblikkets Barn, Langtursejleren er, nød vi Sejladsen op ad de lange Fjorde, medens Dagen gik paa Hæld og Skyggerne blev lange. Kl. 6,15 havde vi passeret Måsknuf. Kl. 8,55 udfor Elfsnabben havde Vinden endt sit Dagværk, men da vi havde noget at udrette endnu, maatte Maskinen atter i Gang for at bringe os ind paa den Ankerplads, vi havde udset os for Natten. Under Rotholms Fyr var det allerede godt mørkt, og det var derfor forbundet med nogen Vanskelighed at finde frem, da vi mellem Hvitskär og Breviksnäs satte Kursen Ø for S om Storholmen under flittig Brug af Loddet at søge ind bag den lille Holm NV for Eknö (56 Sml.), hvor vi lod Ankeret gaa Kl. 10,40 paa 3½ Fvn Vand og god

Stendörren

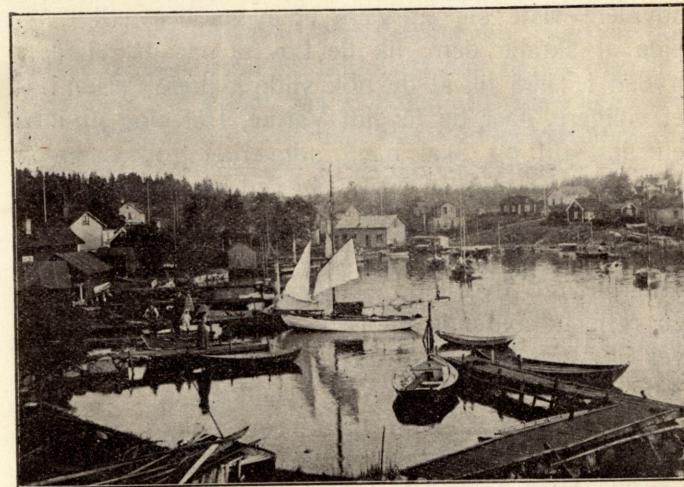
Ankerplads ved Korsholmene

Bund. Den 28⁸/₆ Kl. 7,50 var vi under Sejl, Topsejl og st. Klyver, ustadig Vind af Nv med Byger. Barometeret viste 28,2 med Tegn til Stigning, men varmt var det ikke. Luften maalte 11¹/₂ ° og Vandet 10 °.

Forbi Dalarö gamle prægtige „Skans“ og Dalarö Villaby gled vi i en straalende Regnbyge ud paa Jungfru Fjärden, hvor en forangaaende Damper venligt viste Vej gennem Regntykningen. Det blev en langsomme- lig Sejlads op efter Runmarö, hvis Nordende vi først naaede Kl. 1. Kl. 1,30 maatte Maskinen i Gang, og vi oplevede en Gentagelse af Gaardsdagens Fart over stille Vand mellem solbelyste Skær, gennem snævre Løb og forbi venlige Pladser, blandt hvilke Skipperen med særlig Glæde atter hilste paa Anakondas Anker-

plads i 1901 under Korsholmene. Det tegnede nu til en virkelig Bedring i Vejret, vi fik af og til lidt Bris af Ø, og da vi henimod Kl. 6 stod op igennem det dejlige Sund mellem Yxlan og Blidö, var Himlen klar og Solens Straaler kastede en hidtil ukendt Glans over Kystens i varme Farver malede Huse, mørke Graner, lyse Birke og skarptskaarne Klipper. Kl. 6,30 løb vi ind til *Furusund* (43 Sml.) og fortøjede i Bugten under Yxlan med en Trosse ind til Bro og et Anker ude lige udfor et af Pladsens smaa Lodshuse.

Her fejrede Skipperen et rørt Gensyn med den gamle Lodskone eller nu rettere Lodsenske, der efter 19 Aars Forløb huskede baade Skib og Fører, venligt bød velkommen og ivrigt fulgte Skipperen paa Vej for at vise

Furusund

hvor den bedste Brønd var at finde, og hvor man lettest gjorde de fornødne Indkøb. Erindringen om hendes afdøde Mand havde iøvrigt af to Grunde præget sig i Skipperens Hjerne, dels fordi Manden aldrig nogensinde under Anakondas Besøg paa Pladsen i 1900 og 1901 viste sig i upassende ædru Tilstand, dels paa Grund af det forbløffende Antal Kvadratmil af Sverrigs Land og Vand, han formaaede at dække med sin mægtige, dirrende Tommelfinger, da han en Gang prøvede paa at anviser en Ankerplads mellem Yderskærene. Til Aftensmaden var det lykkedes Skipperen at erhverve nogle Aborrer d. v. s. der kan maaske nok disputeres om, hvorvidt man bør kalde Erhvervelsen en Lykke. Dyrene var nemlig ikke mere end 6" lange, hvorfor der gik mange af dem paa Pundet og endnu flere paa Gryden. Da det endvidere viste sig at være et meget besværligt Arbejde at skrabe dem, fik de Lov at gaa uskrabede i Gryden i Tillid til, at de nok vilde kvittere Pelsen noget villigere, naar de fik lidt Varme, Det slog nu ikke helt til. Kød og Skal hang udmærket godt sammen ogsaa efter Kogningen og E., der ved den første Mundfuld saa lige saa glad ud, som om han havde faaet Lov til at sutte paa et Pindsvin, opgav derfor ogsaa hurtig Ævret, hvorimod Skipperen og K. besjælet af den rette udholdende Sportsaand i Løbet af en Time hver fik Bugt med 5 Aborrer, et Arbejde, der gav fortreffelig Appetit til Resten af Maaltidet.

Mellem V Kysten af Lagnö og Vålarö kan man ankre dels midt imellem Øerne dels i Munden af den lille Vig, der sydfra skærer sig ind i Lagnö og endelig kan man fra denne Plads styre NV ind i Vigen

mellem Vålarö og de Ø for denne liggende Holme, hvor man er beskyttet mod alt undtagen Myggene. Ved Säfösund anviser Grenander Ankerplads V for Långö. Da Säfösund er vanskeligt at passere paa Kryds, vil man under Modvind staa sig ved at at sejle V,S og Ø om Säfö, og man finder da en ganske brugelig Ankerplads i den lille Bugt paa NV Siden af Øen. I Nærheden af Landsort ligger et Lystfartøj ikke godt i den for Skibsfarten ellers tilgængelige saakaldte Herrhamra Hamn, hvor Dybden er altfor stor. Kendte Folk, jfr. Grenander, anbefaler derimod Pladsen N for Bottenholmen med Indsejling IV fra. Ved Nynäs V for Bedarö, hvortil nu saavel Indsejlingen S fra som N fra er vel afmærket, er der flere gode Pladser. Grenander anbefaler Bugten N for Trehörningen og Bugten paa Nordsiden af Bedarö. Det sidstnævnte Sted er dog ganske aabent mod N. Bedre dækket ligger man lige S for den lille Holm paa V Siden af Bedarö lige overfor Trehörningen, hvor man paa Loddet kan finde ind til en passende Dybde. I Elfsnabben Hamn er Dybden for stor for et Lystfartøj, og paa den videre Sejlads op efter Dalarö er det vanskeligt at finde en helt beskyttet Plads. Den af Anakonda valgte Plads i Krogen N for Eknäs lige Ø for den lille navnløse Holm, kan dog anbefales, saafremt man søger den under flittig Brug af Loddet. Ved Dalarö gør Dybdeforholdene det vanskeligt at finde en blivende Plads. Under Runmarö kan man ankre som af Grenander angivet i Bugten paa N Siden af Storö samt endvidere længst inde i Långviken paa Runmarö N Side. Paa Ø Siden af S. Möjan finder man, som ogsaa Grenander angiver, en

god Ankerplads, i Bugten S for Husene. Korsholmene afgiver en i enhver Henseende fortrinlig Plads, man kan ankre saavel i Bugten Ø for Løbet som V for dette i Bugten S for Sletprikken. Mellem Yxlan og Blidö er det ikke svært at finde en brugelig Plads. Eksempelvis kan nævnes Bugten paa Ø Siden af Yxlan, hvor Sundet begynder og 10,7 m Tallet staar i Kortet. I Furusund ankres der hyppigst i Sv Hjørnet af Bugten S for Byen, med Vinde mellem N og SO ligger man dog bedre i Bugten paa Yxlan lige S for Telefonkablet med et Anker ude og Trosse ind til Bro i Land. —

29/6 vaagnede vi til Sommervej. Barometer 28,7 14⁰ Varme, klar Himmel og fin Bris. Vi havde bestilt Post til Furusund og Formiddagen gik med at hente og besvare denne samt nogle andre Ærinder. Kl. 11 var vi let, Topseljl og st. Klyver. Vind af SO, der udenfor stod rigtig frisk. Vi løb da ogsaa en svær Fart op forbi Kapelskär og videre Ø om Lidö V om Blidö. Kl. 3 var vi forbi *Simpnäsklub Fyr* (17 Sml.) og satte Kursen efter Ridarskär Stång. Paa dette Stykke over aabent Vand friskede Vinden yderligere, og der blev efterhaanden en Del Sø. I god Tid fandt vi Stången frem i Kikkerten, men da vi nærmede os Indsejlingen til Singösund, var den totalt forsvunden. Vi havde Sollyset lige i Øjnene, og det var derfor svært at skelne Konturerne af de Skær, vi kunde tage som Vejledning. Endelig, da vi næsten var helt inde under Land, fik vi trukket Stången frem fra Skoven, mod hvilken Solblinket havde gjort det umuligt at se den, og vi smuttede ind gennem *Sundet* (18 Sml.) for saa snart den sidste Sletprik

var passeret, at glide videre i ganske smult Vand for en jævn Bris mellem de smilende solbelyste Kyster, en af disse bratte Overgange, der blandt meget andet gør Skærgaardssejladsen saa tillokkende. Vi benyttede denne fredelige Sejlads til at lave Mad og spise i Ro inden vi naaede Öregrund. Den sidste Del af Sejladsen vil sent gaa Deltagerne af Minde. Til et givet Tidspunkt stod Sol og Maane hver i sit Verdenshjørne lige højt paa Himlen. Vendte man sig forefter, sved det skarpe Sollys i Øjnene, saa Rorgængerens maatte beskytte disse ved Hjælp af to Par Solbriller. Agterude sitrede Kølvanet i Fuldmaanens klare Lys. I Brændpunktet, hvor de to Kloders Straaler mødtes, gled Anakonda lydløst gennem Vandet i en mærkelig fremmedartet Belysning, der forlenede alle Genstande ombord med et uvirkeligt næsten eventyragtigt Skær.

Kl. 9,30 gik vi forbi *Öregrund* (17 Sml.) og satte Kursen forbi Djursten efter Grepen Fyrskib. Kl. 11 tog Skipperen Vagten. Kl. 11,45 var vi tvers af *Fyrskibet* (9 Sml.) og satte Kursen NV t N efter Björn. Det blev en vidunderlig Nats Sejlads. Kun Kompaslanternen var tændt, da man i det klare Vejr tydelig kunde skelne alle Genstande indenfor en Afstand af 3—4 Sml. Lufte var mild, Vinden frisk og støt af SV t S ingen Sø. Den frakoblede Skrue hvirvlede rundt under Vandets Pres, spandt og snurrede, sang og brummede. Vandet under Læsiden gurglede og sydede, medens Baaden rolig og støt paa Kursen holdt sine 6 Knobs Fart og Skipperen ved Roret frydede sig over Tilværelsen. 30/6 Kl. 21/4 passeredes *Björns Fyr* (13 1/4 Sml.) og vi styrede over Geflebugten. Der var ikke faldet nogen Dug

om Aftenen og Solen, der rød og sløret var gaaet ned i Skyer, stod nu glasklar op. Vinden var trukken fra SSO om til SV og syntes at have Tilbøjelighed til at fortsætte Drejningen samme Vej. Ihukommende Vestkystens Regel:

„Naar Solen gaar ned i en Bank
har den Vestenvind i Tank.“

satte Skipperen derfor ikke Kursen fra Björn lige efter Bålsö, men styrede N 1½ V for at faa fat i Land ved St. Jungfruen. Kl. 3 løste K af ved Roret og Kl. 5 blev han atter afløst af E. Kl. 7½ blev Frivagten purret ud. Der havde efter Sigende været frisk Luft over Gefle Bugten og Baadens Bevægelser havde været meget livlige. Vinden var nu atter trukket sydligere, og vi havde Strømmen med, hvad der tydede paa frisk Luft fra den Kant. Kl. 8½ var vi tvers af *St. Jnngfruen* (35 Sml.) og lænsede i voksende Sø med svær Fart op efter Agön. Himlen begyndte at blive overtrukken og Barometeret var gaaet ned til 28,5. Kl. 1 var vi tvers af *Agö* (23½ Sml.), bjergede Top og Klyver og strøg nu op langs Hornslandets Kyst. Denne afgav ved Anakondas Forbifart i 1900 et sørgeligt Billede paa Vejrs og Vinds Ødelæggelser. Barsk og forreven saa den ud med forpiskede halvt nøgne Træer, hvis graa Stammer og Grene afveg meget lidt i Farve fra Klipperne. Nu var der overalt kommet ny Bevoksning op, der med sit friske Grønne dækkede Klipperne fra Fod til Top. Kl. 2,30 var vi tvers af *Bålsö* (11 Sml.) og fik nu Regn med efterhaanden afflovene Luft. Kursen havde været sat N t Ø efter Hernö, som vi med den Fart, vi løb,

Mon Vejret holder?

havde haabet at naa i Løbet af Aftenen. Men da Regnen kom, blev Vejret usigtbart, og vi ændrede derfor Kurs ind efter Land, hvor Skipperen fra sin tidligere Færd havde saa meget Kendskab til Farvandet, at det kunde komme til Nytte. Vi ramte ind lige S for *Gran* (17½ Sml.), tog denne om Stb og satte Kurs N 1½ Ø efter Bremösund, hvortil der var 10 Sml. Synsvidden var paa dette Tidspunkt en god Sml. Da der var mere Sø end Vind, blev Topsejlet hejst paany og vi rullede videre. Regnen, der var stilnet af, tog nu voldsomt fat igen og samtidig friskede Vinden op, saa vi løb over 6 Knob uden at kunde se stort mere end 100 Alen frem. Der gik en Time, og der gik mere, men Regntykningen var lige tæt. Skipperen, der havde Roret og K., der delte Regnvejret med ham, satte Øjnene paa Stilk for om muligt at opdage noget af Landet. Endelig syntes det, som om Regntykningen forude om Stb fortættede sig og antog fast Form. Vi bemærkede det begge samtidig og mente, at det kunde muligvis være Land og i saa Fald Bremöen. Lidt efter lidt skilte da ogsaa Konturerne af denne sig ud fra Regntæppet, og vi gled langs med Øens vestlige Kyst samtidig med, at det begyndte at klare i Vejret. Det var ogsaa paa Tide, da det vilde have været en meget vanskelig Opgave at finde ind paa en Ankerplads under det fuldstændig usigtbare Vejr. I Bremösund, der i det hele ikke er nogen fristende Plads, var der med den herskende Vindretning ingen Læ fra Søen. Da vi bøjede om Pynten paa Lörudde for at løbe ind paa Juniskären fik vi en Overgang Vindstille og prøvede derfor at sætte Maskinen i Gang, men maatte standse den straks

igen, da Kølevandspumpen var i Uorden. Heldigvis kom der lidt Bris af Land, og vi kunde omend langsomt styre videre efter Kompas i den Retning, hvor Juniskären skulde ligge, i Øjeblikket var de nemlig fuldstændig skjulte af en tæt Taagebanke. Kl. 10 gled vi ind mellem Skærene forbi den af Grenander udpegede Ankerplads i Ålderviken og ind paa Anakondas Plads i 1900 paa Indrefjärden, hvor vi ankrede i 3 Fvn Vand V om *Killingskären* (20 Sml). Solen sendte os et naadigt Smil, inden den forsvandt og lyste et Øjeblik over den vakre Plads med de lave men frodige Omgivelser og de høje Fjælde i Baggrunden. Det var lyst endnu, da vi Kl. 11 fik vor velfortjente Aftensmad, og det var ikke synderlig mørkere, da vi Kl. 12 gik til Køjs. Mellem Furusund og Arholma kan man ankre i Bugten paa SV Siden af Idö nærmest den vestlige Landtunge, om hvilken Plads det dog skal siges, at den har været befolket med de største og mest blodtørstige Myg, Anakonda har mødt paa Østkysten. V for Arholma kan der ankres NO for Karsholmen, hvor man dog ikke ligger helt beskyttet mod N. I Øregrunds Skärgaard finder man en tiltalende Ankerplads i Singösund i Krogen SV for den inderste Sletprik. Grenander anviser endvidere Plads indenfor Lotsskären, V for Singö Söderby. Under den videre Sejlads gennem Skærghaarden vil man i den smalle Bugt S for Alnö altid være sikker paa at kunne finde en for Vindretningen passende Ankerplads.

Den 1/7 Kl. 10¾ forlod vi den lille indbyggende Krog, Maskinen var bleven bragt i Orden, Vinden SSO Luften tyk. Barometeret 28⁴. Vi stod ud til Søs S om Indre og Y. Klösan for Topsejl og st. Kly-

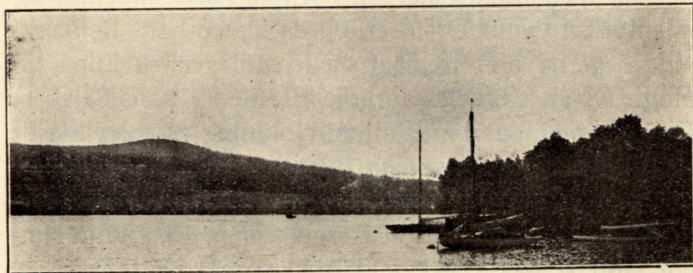

Kanalmundingen ved Hernösand

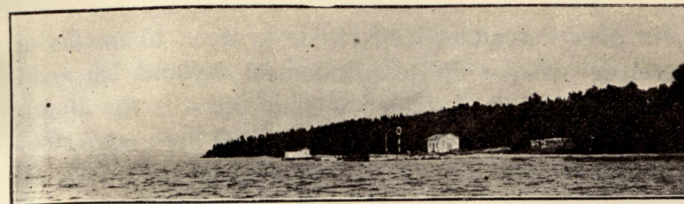
ver og lænsede paa Kurs NO t Ø op efter Åstholmsudde. Der stod en Del Sø endnu, og vi rullede af Sted med Fart mellem 5—6 Knob, Skipperen styrede medens E. og K. havde slaaet sig ned i Kahytten, indtil et Raab fra Rorgængereren henledte Opmærksomheden paa en Genstand, der snart dukkede frem og snart forsvandt i Søen, og som vi enstemmig anslog til at være Mastetoppen af et Vrag, en hyggelig Karl at rende paa i Mørke, nu beskrev vi en forsigtig Bue udenom. Kl. 12 $\frac{1}{2}$ passeredes Åstholmsudde og vi styrede fremdeles efter Kompas N 31 $\frac{1}{2}$ Ø op mod Hernö S Spids. Luften var fremdeles meget tyk, og vi havde ingen Vejledning af Land, førend vi havde passeret Åviksbugten og i en meget ubehagelig Sø forbi Svenskär holdt ind mellem Hernö og Fastlandet, hvor vi fik smult Vand og rask Sejlads op efter Hernösand. Udenfor Byen kulede det pludselig op af S, og vi kom med et uanstændigt Hastværk jagende ind mod Kanalmun-

dingen, i hvis Nærhed der skulde ankres, Loddet for ud i en lang Bue „2 Favne ren Bund.“ Vi luffede til langs nogle derliggende Lystfartøjer. Ankeret og en forsvarlig Længde Kæde plaskede ud, og vi gik i Gang med at faa Sejlene ned. Vi var endnu ikke klar hermed, da en Motorbaad med dansk Splitflag lagde til paa Siden af os. Det var den danske Konsul Anderson, der fra sin Villa havde faaet Øje paa vort Flag og nu kom for at tilbyde os sin Assistance, naar vi skulde klarere med Toldvæsen og Politi og forøvrigt elskværdigt stillede sig til vor Disposition, i det Omfang vi ønskede. Han skaffede en Færgebaad fra den stedlige Sejlklub, i hvilken E. og K. gik i Land for at ordne de nødvendige Formaliteter, hvorefter de vendte tilbage med den Besked, at vi alle tre af Konsulen var inviteret til Souper Kl. 8 paa en nærmere angiven Restaurant. Til den aftalte Tid stillede vi da ogsaa og blev trakteret med en splendid Aftensmad med Snaps, Øl, Rødvin, Portvin og sluttelig svensk Punsch. Konsulen, der aabenbart sad i en stor Bedrift, viste sig at være en Mand, der havde rejst og set meget og vidste god Besked med Mennesker og Forhold baade indenfor og udenfor sit Lands Grænser, og da tilmed hans Bemærkninger gerne blev fremsat med ægte svensk Lune, tilbragte vi en særdeles fornøjelig Aften i hans Selskab. Det var sent, da vi med stram Holdning og stive Skridt bevægede os ned gennem Byens skraanende Gader til Landgangsbroen, ad hvis Planker vi med anstrengt Sikkerhed marcherede ud til Færgebaaden. Kl. 12 om Natten stod vi paa Dækket af Anakonda i klart Dagslys, medens Træer og Huse spejlede sig i det stille Vand.

Vi var nu ikke helt i Kondition til at sværme, men tørnede hurtig ind, og hvis man kan slutte fra de Toner, der lød fra den, der først faldt i Søvn, til det samlede Resultat, da Soloen voksede til en Trio, maa det have været en velvoksen Takkebøn, der den Nat fra Anakondas Bug steg op mod Himlen. $\frac{2}{7}$ var vi paa Dækket Kl. 7 og Kl. 9 laa vi ved Kajen i den nordre Havn efter for Maskine at have passeret Kanalen, der forbinder de to Havne. Efter at have hentet Post, gjort Indkøb af Brød og ordnet de sidste Formaliteter med Toldvæsenet kastede vi los Kl. 11,5 fra Bolværket og gik for Maskinen op ad Fjorden, medens vi klarede op og satte Sejl. Det var Sol og højt Vejr den Dag, omend Temperaturen var forholdsvis lav, $12\frac{1}{2}^0$ Barometeret viste 28^8 Vinden SO flov. Kl. 11,30 stoppede vi Maskinen og gled med Topsejl til op ad *Ångerman-
elv*, som Farvandet her benævnes, saasnart man er indenfor de yderste Skær. Farten var ikke høj og Strømmen imod. Vi havde derfor god Tid til at glæde os over Omgivelserne og anstille lagttagelser baade over de høje skovklædte Kyster, de mange Fabrikker og Sav-

Fra Ankerpladsen ved Hernösand

Ångermanelv

værker, vi gled forbi, og over Taagen, som vi saa hænge ude til Søs, tæt og hvid. Den sidste havde vi saa meget mere Grund til at skænke Opmærksomhed, som vi lige havde erfaret, at samme Dag, som vi kom til Hernösand, var en af Rutedamperne i Taage og høj Sø strandet ved Skagshamn, en af de Pladser, vi havde haft Planer om at anløbe. Efterhaanden som vi kom op ad Elven, blev denne mere og mere opfyldt af drivende Tømmerstokke, nye og gamle mellem hinanden nogle lyse og skinnende, andre ganske sorte, slimede og vandtrukne, saa de omtrent ikke var til at se i Vandet, medmindre de, hvad der undertiden var Tilfældet, stod lodret, fordi den ene Ende var mere vandtrukken end den anden, Det var et ret besværligt Arbejde for Rorgængerer at styre fri af alle de Stammer, og helt uden Knubs slap vi da heller ikke igennem. I det snævre Svanesund, som vi passerede Kl. 3,30 var begge Bredder opfyldt af Savværker, Tømmerstabler og Vareskure, medens Dampere og Sejlskibe laa og lastede med Trosser fra Agterenden i Land og Anker ude i Strømmen, der yderligere var blokeret af Bugserdampere med en lang Hale af Tømmerflaader efter sig. Lige N for Sundet var en elektrisk Kraftledning spændt

tvers over Farvandet i en Højde af over 40 m. Da vi nærmede os vor Rejses Endemaal Nyland, strøg vi Sejlene og satte Maskinen i Gang Kl. 4 $\frac{1}{2}$ for at udvælge os en passende Liggeplads, hvad der under Hen-

Nyland 2/7 20

syn til Strømforholdene og forskellige Grunde, som Kortet ikke gav megen Oplysning om, ikke var helt let. Vi fandt imidlertid en Bolværkskrog, der laa tilstrækkelig langt ude og afsides til, at vi kunde ligge i Fred og fortøjede her Kl. 4 $\frac{3}{4}$ (25 Sml.). Vi forhørte os straks om Trafikforholdene videre op ad Elven til Sollefteå, og da det viste sig, at der i Løbet af Aftenen

gik baade Tog og en lille Damper op til nævnte Plads, blev det bestemt, at E. og K. skulde tage med Dampere op og vende tilbage næste Formiddag, medens Skipperen blev ombord for at passe Fartøjet. De fik da ogsaa en pragtfuld Tur op ad Elven i den lyse Sommernat og kom tilbage næste Dag fulde af Begejstring over, hvad de havde set. Helt uden Genvordigheder var Udflugten nu ikke spændt af. De havde undladt i Forvejen at telefonere til Hotellet i Sollefteå og bestille Aftensmad og Logi, og da Dampere var en Del forsinket, fandt de ved deres Ankomst alle Døre lukkede og maatte derfor tilbringe Natten i det fri, som det hedder om Hjortene i Dyrehaven:

Først med at sværme og føle
bagefter med at sulte og brøle.

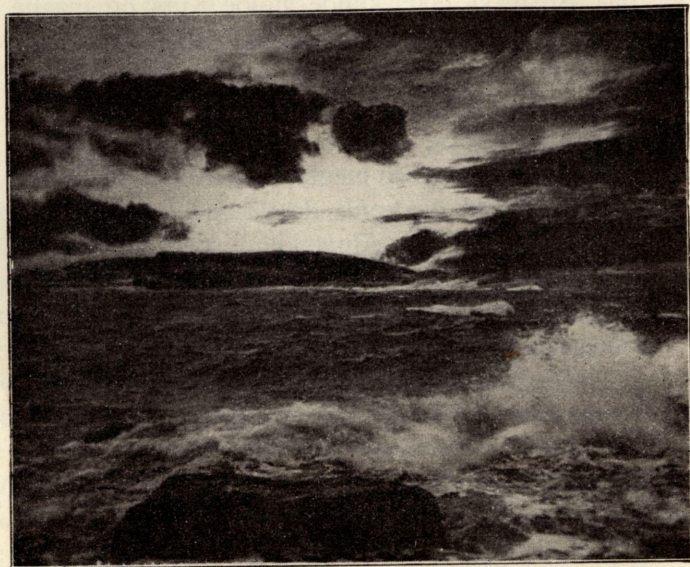
$\frac{3}{7}$ Barometeret 28¹⁰. Højt Vejr. Vind SSO. E. og K. kom om Formiddagen tilbage fra Sollefteå og Kl. 11,20 satte vi Maskinen i Gang og stod ud fra vor Liggeplads, fyldte Vand fra Skibssiden ude paa Elven, hejste Storsejl, Fok og Klyver, men beholdt Maskinen paa langsom Gang for at kunne klare Vanskelighederne i Svanesund, hvor Løbet, vi krydsede igennem, ligesom paa Opturen omtrent var spærret af Tømmerflaader, Pramme og Smaadampere. Da Sundet var passeret, fik vi meget frisk Luft, rullede Storsejlet 4 Gange rundt Bommen, standsede Maskinen Kl. 12,5 og fik nu et rigtig fornøjeligt Kryds i rappe Slag med Strømmen ned ad Elven. Kl. 5 begyndte Vinden at flove, og vi satte derfor straks fuldt Sejl, da det galdt om at naa Hernösand om Aftenen, inden Butikkerne lukkede, men

Vinden svigtede mere og mere, Kl. 5,30 maatte Maskinen atter i Gang og bragte os ind til Bolværket i *Hernösand* (25 Sml.) Kl. 6 $\frac{1}{4}$ netop rettidig til at faa besørget de nødvendige Indkøb. Kl. 6 $\frac{3}{4}$ kastede vi los og gik gennem Kanalen ud i den søndre Havn, hvor vi ankrede for at faa Tid til at spise Middag, inden vi gik videre ned til en Ankerplads i Munden af Fjorden, Kl. 8 $\frac{1}{2}$ tog vi Ankeret og satte Maskinen i Gang. Der var lidt Bris af SV, og vi hejste derfor Sejl og prøvede paa at faa dem til at trække, men Vinden var for flov og ustadig til, at de gjorde nogen Nytte. Kl. 9 $\frac{1}{2}$ løb vi ind paa vor udsete Ankerplads i *Solumviken* (4 Sml.) og loddede os ind til en Krog i den nordlige Del af Vigen med 3 Fvn Vand, Lerbund, kønne og venlige Omgivelser. Det var ret Typen paa en Skærgaards Yderhavn, vi havde fundet her, liggende lige ud til det aabne Hav og dog fuldstændig beskyttet mod Søen, med rummelig Plads, bekvem Indsejling og skovklædte Bredder hele Kystlinjen rundt. Medens Vinden stadig vandrede Kompasset en Gang rundt, nød vi den lyse milde Aften i Fred. Der forestod jo nu en lang Sejlads over aaben Sø, om hvilken ingen vidste, hvad den vilde bringe udover det triste Faktum, at for hver Dag, vi gik sydpaa, vilde Mørket komme tidligere og vare længere.

^{4/7} Barometeret 28¹¹, svag Bris af SO, Huset Luft. Vi satte Topsejl og st. Klyver, startede Maskinen og stod ud til Søs Kl. 7. Vandet var næsten spejlblankt med svag Dønning af SO og i den første Time var der næppe Luft nok til at Sejlene kunde fylde, men i Løbet af Formiddagen friskede Vinden tilstrækkelig til,

at vi med haardthalede Skøder og Vind i Sejlene kunde holde vor Kurs SSV efter Bälsö. Landet om St b var næsten skjult af Dis, men vi fik dog en Pejling af Bremöen tvers Kl. 11. Kl. 12 $\frac{1}{2}$ passerede vi Vageren paa Hundgrund. Vinden trak i en Regnbyge saa meget om paa S, at vi ikke kunde holde Kurs og maatte bjerge Topsejlet. Det flovede dog snart af igen, og vi holdt fremdeles Maskinen i Gang for at kunne gøre Fart mod Sø og Strøm. Kl. 12 $\frac{1}{2}$ var vi tvers af Gran og mellem Kl. 4 og 5 trak vi Hornslandet frem af Regndisen. Vi var sat saa meget ud af Kurs, at vi ramte ind ved Arnöviken og krydsede derfra i korte Slag ud gennem Bälsösund, hvis Afmærkning, der ikke fandtes afsat i vort gamle Kort, vi uden Vanskelighed fandt ud af ved Hjælp af „Svensk Lots.“ Kl. 5 $\frac{1}{2}$ slap vi ud af dette paa sine Steder ret trange Hul med den Hensigt at krydse S. om Hornslandet og søge ind paa den af Grenander anbefalede Ankerplads i Fläskviken V for Agö. Udenfor Bälsösund mødte vi meget frisk Luft og allerede ret høj Sø. Samtidig kom Taagen jagende hen over Vandet og lukkede i Løbet af ganske kort Tid for al Udsigt, saa vi ikke Gang kunde skimte Sundet, vi lige havde passeret. Vi opgav derfor Fläskviken vendte om og lænsede tilbage til Bälsösund med det Forsæt at finde en tryk Ankerplads for Natten. „Lotten“ og Grenander nævner kun en Plads paa disse Kanter nemlig Arnöviken, men da vi krydsede ud gennem Sundet, havde vi talt om, at det kunde se ud, som om der var en brugelig Læplads indenfor Kuggöarne, og vi besluttede derfor at se lidt nærmere paa Forholdene der. Kortet i Skala 1—200,000 giver nemlig

kun en meget nødtørftig Vejledning til Bedømmelse af, hvor et lille Fartøj kan ankre. Maskinen, for hvis Brændstoftilførsel, der var blevet lukket, da vi passerede Prikken ved Indsejlingen til Sundet, fik Lov til at

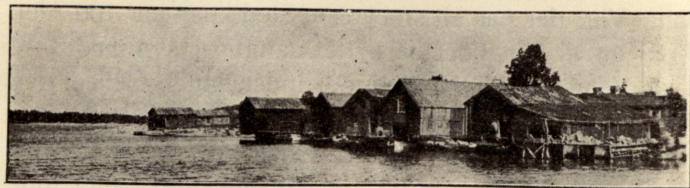

Ondt Vejr i Skærgaarden

gaa i Gang igen, Fokken blev strøget, Lod og Anker gjort klar, og i samme Øjeblik, som vi passerede den Pynt, der havde skjult Udsigten til det inderste af Vigen, laa der foran os den mest fristende lille Krog, en Lystsejler kunde ønske sig under de forhaandenværende Forhold. Udenfor et lille Fiskerleje, hvis Boder og Baadskure stod helt ud i Vandet, dannede en af-

lang Vig, der paa sit snævreste Sted knap var 100 Alen bred en til alle Sider beskyttet naturlig Havn med 3—4 Fvn Vand og fin Holdebund. Indsejlingen mellem den fra begge Sider udskydende Landgrund var meget trang men indenfor denne var der Plads nok og vi lod *Ankeret gaa* Kl. 6 lige ud for Husene. (56 Sml.) Inde paa Land gik Befolkningen og syslede med deres Fiske-redskaber, og vi prajede derfor ind og spurgte, om det var muligt at købe en Ret Fisk, men som det plejer at være Tilfældet paa Østkysten af Sverrig, var der ikke en Hundestejle at opdrive. Med den Bottenhavet egne Hurtighed i Beslutningen skiftede Vejret i Løbet af Aftenen fuldstændig Karakter, Vinden sprang fra S om til NV, og det kulede haardt op, svære Byger med iskold Regn, der knaldede ned paa Dækket, trak med korte Mellemlum op vester fra. Solen forsvandt med et onskabsfuldt Grin i de mørke Skymasser, og vi krøb tidlig i Køjen ikke utilfredse med at kunne ride Vejret af paa vor trygge Ankerplads.

5/7. Kl. 4 om Morgen hylede Nordenkulingen saa kraftigt i Rikken, at Skipperen fandt sig foranlediget til at tørne ud for at stikke endnu en 5—6 Favne ud paa Kæden. I Løbet af Morgen blæste Nordvinden Himlen ren, og da vi kom paa Dækket, var det højt Vejr, Luften klar som paa en Septemberdag og Kulingen var i Færd med at flove. Barometeret, der var faldet om Aftenen viste nu atter 28¹⁰, men til trods for Solen, der stod højt paa Himmelen, maalte vi den Morgen mellem Kl. 8 og 9 den laveste Temperatur paa hele Rejsen, idet Luften holdt 7½° C og Vandet 4½°. Kl. 10,5 var vi let og krydsede ud fra vor Ankerplads

Kuggöörarne 5/7 20

under Kuggöörarne. Saa snart vi havde klaret Bålsösund og med Vinden N t Ø kunde falde af paa sydlig Kurs, blev Topsejlet sat, Fokken spilet om Bb og Spileren sat som Klyver om St b, hvad der sendte os sydpaa med en Fart, der fra 6 Knob voksede jævnt opefter. E. og Skipperen lagde hver for sig Kursen, vi skulde styre efter Bjørns Fyr, ud i Kortet og kom til samme Resultat, at med Kurs misvisende S girende en Ubetydelighed Ø, maatte vi gaa lige klar Ø om Bjørn. Ordren til Rorgængerens kom derfor til at lyde „S ikke vestligere.“ Det blev en herlig Løber ned forbi Hornslandets Kyst og videre Syd-paa. Der stod nok nogen Sø efter Nattens Kuling, men her under Land var den ikke i Stand til at besværliggøre Styringen, og Luften var som nævnt vidunderlig klar, saa vi fattede til fulde Meningen med Grenanders Ord, naar han i sin Omtale af Fläskviken nævner de høje blaaende Bjergaase, der her forlener Egnen med et ganske højnordisk Præg. Kl. 12 $\frac{1}{2}$ var vi tvers af Agö Fyr og Vinden, der havde skiftet mellem N t Ø og N N Ø viste nu Tegn til at gaa mere østlig, hvad vi straks besvarede med at sætte Kursen $\frac{1}{2}$ Streg østligere. Kl. 13 $\frac{1}{4}$ sprang Vinden om paa ØNO og friskede godt op. Fokken fik Lov at gaa paa Plads i Stb Side,

Topsejlet blev bjerget, Spileren skiftet med l. Klyver. og vi lænsede videre med uformindsket Fart i en jævnt voksende Sø, der begyndte at stille Krav til Styringen. Der blev løst jævnlige af og ved Roret, og vi girede indtil 1 $\frac{1}{2}$ Streg Ø for S. Desuagtet syntes Afstanden til Kysten ikke at aftage i det Forhold vi mente, den burde, men efter at Agö var sejlet ud af Sigte, var det vanskeligt at foretage Pejlinger af Kysten, der paa den nuværende Afstand og med Solens Stilling i V ikke frembød Holdepunkter for en ordentlig Pladsbestemmelse. Vi søgte derfor at slaa os til Taals med, at den ualmindelig klare Luft var Skyld i, at Landet tonede særlig højt. Hen paa Eftermiddagen kom nogle smaa lavtgaaende Skyer enkeltvis til Syne paa den luv Himmel, trak hurtig hen over os og var ude af Sigte, længe inden de naaede Horizonten. De lignede nærmest smaa mørke Uldtotter og plejer at tyde paa Kuling fra det paagældende Verdenshjørne. Søen var efterhaanden vokset saa meget, at der ovenpaa de store Søer dannedes Smaasøer, der sjaskede henad Dækket og vanskeliggjorde alle Observationer. Mellem Kl. 6 og 7 meldte E., der, saavidt Søen tillod det, ransagede Kysten med sin Kikkert, at Par høje Skorstene inde paa Land. Da Afstanden til Skorstenenes formodede Plads i Mundingen af Gefle Fjord efter vort Bestik skulde være ca. 13—14 Sml. var denne Melding vel skikket til at øge vore Betæneligheder. Skipperen tog derfor Plads ved Masten ovenpaa Ruffet og benyttede Lejligheden, hver Gang vi løftedes op paa Toppen af en Sø til at søge Rede paa vor Stilling i Forhold til Kysten. En Tid forløb paa denne Maade uden Resultat, saa begyndte

en Genstand fra Tid til anden at dukke op af Søen for om Stb. Den laa tilsyneladende lavt paa Vandet og lignede nærmest et Fyrskib. Der var kun ét Fyrskib i Nærheden, „Westra Banken.“ Det havde vi længe spejdet efter til Luwart, og det kunde vi ikke være Ø for. Da vi endelig kunde fastholde Genstanden i Kikkert, viste det sig at være Eggegrundens Fyr, som vi havde et Par Sml. i Læ, og vi var altsaa ca. 10 Sml. V for vort Bestik, en Forsætning, der nok kunde tiltrænge en Forklaring. E. foreslog en Kompasdeviation paa sydlig Kurs, men det vilde Skipperen ikke gaa ind paa, da der intet havde været i Vejen med Kompasset den foregaaende Dag, hvad der forøvrigt heller ikke var Tilfældet senere, han søgte derimod Aarsagen i en Strøm, der satte ind paa Kysten i samme Retning som Vinden. Da Kl. nu omtrent var 8, og vi saaledes havde sejlet i 9 Timer, vilde en jævn kraftig Strøm fra NO være Forklaring nok. En saadan Strøm er imidlertid paa disse Kanter sikkert Tegn paa en sig nærmende Storm fra samme Kant, og det var i saa Fald den anden Advarsel vi modtog. Den 3die fik vi nu i Form af Himlens Udseende til Luvart og Skyformationerne omkring Solen, der talte et meget tydeligt Sprog. Vi havde ca. 13 Sml. til Björn med Vind og Sø foran for tvers. Fra Björns Fyr var der 20 Sml. bi de Vind Sejlad, inden vi kunde finde Læ, K. havde et Anfald af Søsøge sat ud af Spillet. Skipperen og E. spildte derfor ikke Tiden med Diskussion. Indtil nu havde Baaden ført eller rettere slæbt sit fulde Sejl, nu blev den lagt til Vinden for Forsejlene, medens vi en Fart rullede Storsejlet fire Gange rundt Bommen, Roret blev

lagt op. Fokken bjerget, medens vi faldt af for Vejret. og medens Vind og Sø voksede for hvert Kvarter, lænsede vi ind efter Skutskär Hamn, som vi havde ca. 8 Mil i Læ, og til hvilken Anakonda havde lidt Kendskab fra en tidligere Tur. Vi styrede først ind N for Pladsen med Sejlet i Bb Side, indtil vi fik Skorstenene i Land paa den rigtige Kompasstreg, bommede saa, holdt ind efter det lille Fyrhus paa den vestre Pynt, fulgte det vestligste af de tre Løb ind til Pladsen, og da vi lige indenfor Bølgebryderen fandt en Krog, hvor der saa ud til at være Fred, luffede vi til Kl. 9,45 (67 Sml.). Skønt Dybden kun var mellem 3 og 4 Fvn, og der var fuldstændig Læ, satte vi straks det store Anker og stak en forsvarlig Kædelængde ud, en Forsigtighed, der siden kom os til Gode. Vi havde lige faaet Sejlene ned og beslaaet, da NO Kulingen var over os bøjende Træer og Buske inde paa Land og jagende de sorte Ilinger hen ad Vandfladen. Det blæste den Nat en fuld Storm af ØNO, der rev og hylede i Rikken og næste Dag indbragte os adskillige deltagende Forespørgsler om, hvor vi havde tilbragt Natten. Nu gjorde den intet Skaar i Besætningens Nattero før vi den 6/7 om Morgen Kl. 5 blev vækket ved et Brag forude, som om Baaden med fuld Fart var rendt ind i Bolværket. Vi stillede alle tre paa Dækket med en Hastighed, som endnu aldrig noget Vækkeurs Lokketoner havde formaaet at fremkalde, og mødte der Synet af en af Pladsens store overdækkede Lastepramme, der stopfuld af Brædder var kommet i Drift. Den havde aabenbart været fortøjet med den for Tiden sædvanlige Omhu d.v.s. slet ikke, og da Vinden i Løbet af Natten var

gaaet østlig, havde den listet sig ud fra sin Krog i Havnen og drev nu med god Fart ned paa Anakonda, tørnede først Klyverbommen og svingede derefter hen langs Siden med venligt Tilbud om at tage os med paa sin videre Rejse. Da vi 30 Alen i Læ havde en Mole med skarpe Sten, modsatte vi os Tilbudet med Hænder og Fødder, og takket være vort gode Anker og lange Kæde lykkedes det at svinge Anakonda — Prammen lod sig ikke bevæge af saa lidt — saa langt ud til Siden, at vi gik klar af hinanden, og Prammen drev videre. Et Øjeblik blev den hængende paa Spidsen af Molen, men svingede atter fri og tog til vor udelte Fryd (Schadenfreude ist die reinste Freude) Fart over Bugten for at strande ovre paa den modsatte Kyst, hvorfra den først langt hen paa Formd. blev slæbt tilbage af en stønnende Bugserbaad. Det blæste stærkt endnu og var lynende koldt. Vi betragtede derfor Prammens Besøg, som om vi blot havde været purret til Gasning og forsvandt i Køjerne næsten lige saa hurtigt, som vi var tørnet ud.

Ved 8 Tiden om Morgen viste Bar. 28⁵, det var Graavejr og Temperaturen fremdeles lav. Luften 8⁰ og Vandet 9⁰, Vinden stik Ø havde lagt sig en Del og Søen ligeledes. Forholdene var ikke værre end, at Sejladsen op til Björn kunde forceres. Foreløbig skulde vi nu have kompletteret vore Forsyninger, og da der var langt at gaa efter Brød og Vand m. m. gik det meste af Formiddagen hermed, og da Toldpersonalet raadede energisk til at blive liggende, gav vi efter for vor Lyst til at se noget mere af Pladsen, gik i Land om Eftmd. og blev liggende Natten over uden dog at nære alt

for stor Tillid til, at vi vilde faa bedre Vilkaar for Sejladsen næste Dag.

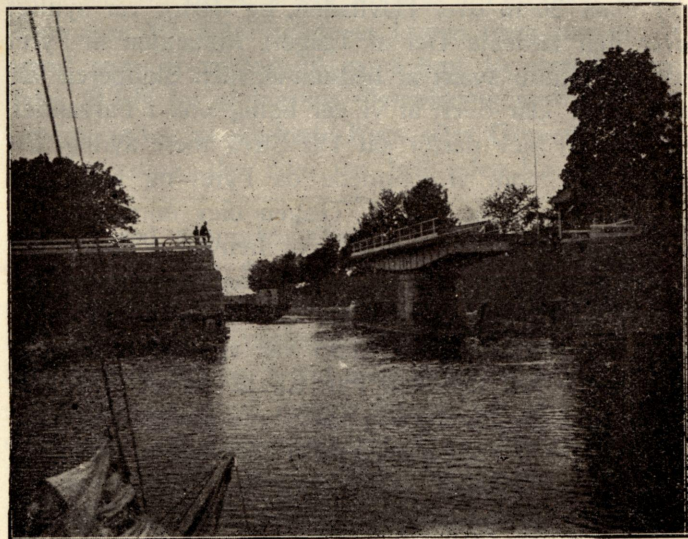
7/7. Det ruskregnede, da vi kom paa Dækket om Morgen. Barometeret var steget en Streg om Natten, Vinden Ø jævn frisk og Søen moderat. Kl. 7,45 stod vi ud af Havnen med 2 Drej i Storsejlet, fuld Fok l. Klyver og Maskinen i Gang for at krydse op efter Björn og indhente noget af Gaarsdagens Forsinkelse. Udenfor Havnen voksede Regntykningen, og inden vi havde sejlet 1/2 Time var Havn og Indsejling skjult i Dis. Da Skipperen ikke var opsat paa at anduvede Grepen med de fra begge Kyster langt udskydende Skær i ganske usigtbart Vejr, vendte vi om og Kl. 8,40 laa vi paa vor gamle Plads i Havnen. Regntykningen forvandlede efterhaanden til Taage, der i Løbet af Formiddagen blev saa tæt, at vi ikke kunde se fra den ene Side af Havnen til den anden. Vi blev derfor liggende med Sejl oppe klar til at benytte den første gunstige Lejlighed til at komme afsted. Ved 3-Tiden begyndte Taagen at spredes over Land, og der kom et Solstrejf en Gang imellem. Vinden der havde lagt sig helt, kom nu op som en fin Bris af NNV. og da denne saa ud til at ville blæse Taagen bort ogsaa ude til Søs satte vi Topsejl og st. Klyver, startede Maskinen og gik afsted Kl. 4,20. Vinden døde hurtigt hen og vi slingrede og hakkede i den østlige Dønning med foreløbig Kurs Ø t N efter Flatbotten Vager. Vi havde ikke sejlet en halv Time, førend vi hørte Eggegrundens Sirene give ondt af sig over Taagen, der nu nærmede sig Kysten igen, og snart ogsaa fik Tag i os. Vi naaede dog at faa fat i Vageren Kl. 5³/₄, inden Taagen slugte

denne. Derfra til Björn var 12 Sml. paa misvisende Kurs Ø t N. Denne Kurs holdt vi meget omhyggeligt medens Taagen blev tættere. jo længere vi kom ud. og til Slut indskrænkede vor Synskreds til lidt over 100 Alen. Da Sejlene slingrede aldeles vildt i Dønningen, bjergede vi Topsejl og Fok og halede Storskødet haardt an. Der kom undertiden lidt Vind af SO, men ikke nok til at fylde Sejlene. Kl. 7³/₄ hørte vi en Sirenes Taagesignal for om Stb og efter at vi med Uret i Handen havde konstateret, at det var Sirenen paa Björns Fyr, pejlede vi, hver Gang denne lød, omhyggelig Lydretningen efter Kompasset, den flyttede sig ret hurtigt, og vi sluttede deraf, at vor Afstand til Fyret ikke kunde være stor. Kl. 8,15 havde vi Lyden tvers paa en Afstand som vi anslog til ca. 1 Sml. Vi styrede fremdeles Ø t N for at komme tilstrækkelig midt ud i Farvandet, inden vi ændrede Kurs efter Grepens Fyrskib, en Navigation, der ikke var helt uden Vanskelighed, og som mindede noget om den Fastelavnsspøg, der bestaar i med tilbundne Øjne at bevæge sig i en Bue hen til en tilpas fjerntstaaende Genstand. Vi nærrede ganske vist et lille Haab om, at naar vi naaede tilstrækkelig langt ind i Tragten til at trække Vinden, der spillede mellem SO og S ind over Land, vilde dette maa-ske holde noget af Taagen tilbage, saa vi fik lidt videre Horizont, men store var Forventningerne ikke. Vi havde trukket Björns Sirene et Stykke agten for tvers, da en mørk Genstand dukkede frem af Taagen og hurtig viste sig at være en stor 3-mastet Sletskon-nert, efter Master og Sejl at dømme et helt nyt Skib. Den havde strøget alle Sejl til Dæks og laa og drev

uden Styr i Taagen, medens den fra Tid til anden tød ynkeligt i en Barnetrompet — en forholdsvis harmløs Maade at udtrykke sin Misfornøjelse paa. — Vor Kurs var nu sat SO t S. K. fik Lov til at gaa til Køjs, medens E. og Skipperen skiftedes til at styre og Lan-terne blev tændt i god Tid. Ved 10-Tiden var Taagen taget noget af, og det forekom Skipperen, der holdt Udkig henne fra Masten, at han til Tider saa et svagt Lys komme frem for om Bb tilsyneladende et Stykke over Havfladen. Efter en Tids Forløb blev det tydeligt, at Lyset viste sig og forsvandt ganske regelmæssigt og et Eftersyn i Fyrlisten godtgjorde, at Mellemrum-mene mellem Lys og Mørke passede paa Örskär Fyr, der staar 36 m over Havfladen, og derfor var synligt over den tætteste Del af Taagen. Afstanden til Fyret var det endnu svært at bedømme, men Skipperen var dog snart klar over, at vi var østlig nok i Farvandet, og Kursen blev derfor sat 1¹/₂ Streg mere sydlig. Efterhaanden som vi nærmede os Fyret og Land, gik det, som vi havde haabet. Taagen blev mindre tæt og vor Synskreds blev udvidet til henved 4 Sml. Snart dukkede det hurtigblinkende Fyr paa Grepens Fyrskib op af Vandet og dermed var alle Navigationsvanskeligheder overstaaet. Kl. 11,35 var vi tvers af Grepens og styrede paa Djursten Fyr. Kl. 12 var det betydelig lysere end Kl. 11.

8/7 Kl. 12¹/₃ Fmd. passerede vi Djursten og kunde nu skimte tilstrækkeligt af Landets Konturer til. at det vilde være muligt at løbe ind og ankre paa Långviken, men da Kulbodaviken S for denne af Grenander var tilkendt hæderlig Omtale, fortsatte vi Sejladsen 1 Time

endnu og ankrede Kl. 1 $\frac{1}{2}$ paa 3 $\frac{1}{2}$ Fvn Vand i fuldt Daglys inde i den inderste Del af *Kulbodaviken* (44 Sml.), der viste sig at tilfredsstille alle Krav, der med Rimelighed kan stilles til en Skærgaardsplads. Kl. 6 om Morgenen afbrødes vor kære Søvn ved, at en Genstand tørnede mod Skibssiden med ret betydelig Kraft. E. og Skipperen viste samtidig deres morgenvenlige Ansigter i Lugen, og da Forstyrrelsen viste sig at hidrøre fra en ung Fyr, der havde villet inspicere Anakonda i sin Jolle, lyste vi en saadan Strøm af Velsignelser ud over ham, at han tog til Aarene og forsvandt hurtigere, end han var kommet. Kl. 10.25

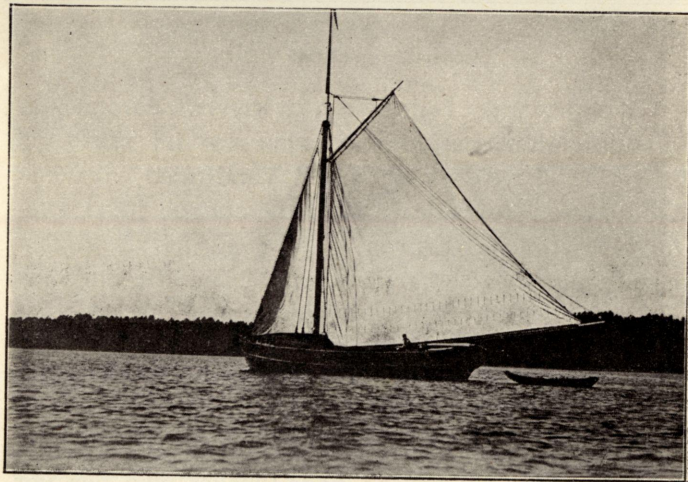
Gennem Väddö Kanal

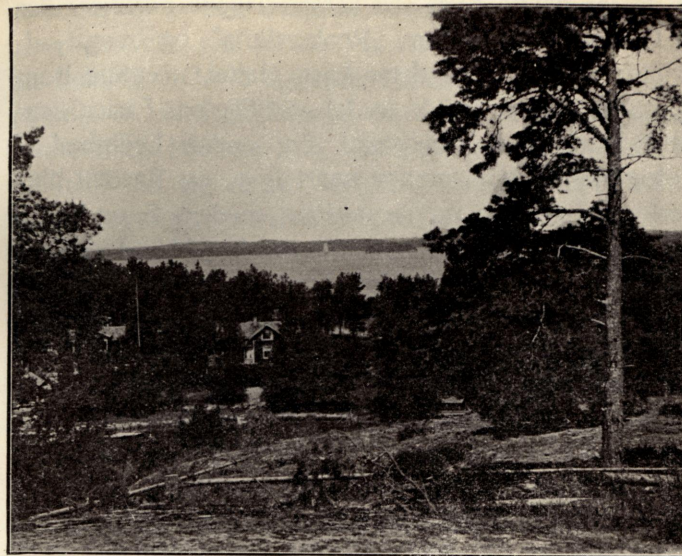
Ankerpladsen ved Höö 9/7 20

var vi under Sejl, Topsejl og st Klyver. Barometeret stod uforandret paa 28¹⁰. Himlen var let skyet og Vindpn Ø. I velgørende smult Vand gled vi ud af Kulbodaviken, rundede Pynten og styrede ind i Öregrund Skærgaard. Himlen klarede hurtig af, Vinden friskede, og vi fik en nydelsesrig Sejlads mellem Skærene ned efter Indløbet til Väddö Kanal, som det var Hensigten at passere. Kl. 1 $\frac{1}{2}$ løb vi ind i Kanalen, og da Løbet var snevert og Vinden ganske frisk, strøg vi Topsejlet og gled nu langs de frodige og bebyggede Bredder jævnligen tilvinket af badende Nymfer, der hilste vort Flag og gav os gode Ønsker med paa vor Færd. Da vi nærmede os Svingbroen og Kontrolsta-

tionen, blev Maskinen sat i Gang og Sejlene bjærgede. Vi lagde til ved Kysten lige agten for en Dampers med et Par Pramme paa Slæb, klarerede paa Kontoret og fulgte efter Damperen gennem Broen og videre gennem den snevreste Del af Kanalen, hvor Farten ikke maatte overstige 4 Knob, og vi derfor lod Damperen pace os. Kl. 6 var vi ude af Kanalen, højste Sejl og standsede Maskinen. Topsejlet kom kort efter op, og vi gled forbi Lidö ned efter Kapelskär, medens Vinden, der var trukket om paa NNV langsomt flovede af, og Sommeraftenen bredte sin Stilhed og stemningsfulde Dæmring over Vand og Land. Kl. 9,10 maatte Maskinen atter i Gang og vi styrede ind gennem Furusund følgende den Bb Kyst tæt for i

„Roslagskuta“

Fra Stockholm Norra Skärgård

Skumringen at holde nøjagtig Rede paa, hvor vi gik, og kunne finde ind paa den Ankerplads, vi efter Kortet havde udset os. Kl. 11 drejede vi om Pynten ind i en lille Vig N for Höö (57 Sml.) Ø $\frac{1}{2}$ S for Vekslet Fyr, og lod, efter at have følt os godt for med Loddet, Ankeret gaa paa 4 Fvn Vand i en Krog, af hvis Omgivelser vi ventede os en Del, naar Solen atter kom paa Himlen.

Vi blev ikke skuffede i dirse Forventninger, da vi den $\frac{9}{7}$ tog Pladsen i Øjesyn, medens Solen fra en skyfri Himmel øste en Overdaadighed af Lys og Varme ned over Vigen og vor Nabo paa Pladsen, et

af de for denne Kyst saa karakteristiske Fartøjer, der af Grenander benævnes „Roslagskuta“ og hvorefter adskillige allerede med deres korte Gaffel, mægtige Bom og kønne Linjer havde frydet vort Øje paa Farten gennem Stockholms Skærgaard. En saadan Lejlighed til Fotografering kom næppe snart igen, og Baaden blev derfor sat op paa nærmeste Pynt, medens E. og K. gik i Land med Fotografiapparaterne. Kl. 11¹⁰ forlod vi den lille gæstfri Plads for Topsejl og st. Klyver og begyndte Dagens ubeskrivelig dejlige Sejlads ind mod Stockholm. Barometeret viste 28¹⁴. Luften var klar, let og varm, Vinden drejende mellem ØNO og Ø og Farvandet, vi løb igennem, blandt de skønneste paa Østkysten. Kl. 4 passeredes Vaxholm paa Kryds og Kl. 5⁴⁵ satte vi Maskinen i Gang i Stockholm Havn for at manøvrere Baaden ind paa en Ankerplads under *Kastelsholmen* (29 Sml.). Kl. 6¹⁴ laa vi paa den sædvanlige Plads udfor Yachtklubbens Pavillon, hvor dog Skipperen denne Gang følte sig noget desorienteret ved kun at forefinde et eneste Lystfartøj, medens Pavillonen saa ud til at være ubenyttet. Vi førte imidlertid Trosser op til Bolværket. E. og K., der aldrig havde været i Stockholm før, trak i Landgangstøj og gik i Land, medens Skipperen klarede op. I denne Beskæftigelse blev han pludselig afbrudt ved, at en Marinepolitibetjent inde fra Land raabte ham an og høflig, men i Vendinger, der ikke tillod Misforstaaelse, anmodede ham om at forsvinde med Fartøjet snarest muligt da Pladsen hørte under Marinen, og ingen andre Fartøjer havde Lov til at lægge ind der. Det viste sig, at Yachtklubben i 1918 var flyttet længere ud i Skær-

gaarden, og at hele Pladsen nu tilhørte Marinen. Skipperen prøvede paa at tale sig tilrette med Manden og faa Lov til at blive liggende Natten over under Henvisning til, at Besætningen var i Land og ikke vilde kunne finde Baaden, hvis den blev flyttet. Men Betjenten henholdt sig til sin Instruks, som han ikke kunde fravige, han oplyste ovenkøbet, at Gitterporten til Skeps-holmen, blev lukket Kl. 9, saa de to Landgangsfolk slet ikke kunde komme ned til Pladsen. Der var ikke noget at stille op, Skipperen fik fat paa to unge Mennesker, der havde været Tilhørere ved Forhandlingerne, og bad dem gøre ham den Tjeneste at hjælpe med til at lægge Baaden ind under den modsatte Kyst, hvad de beredvillig gik ind paa. Fortøjningen i Land blev kastet los, Maskinen startet, og vi var klar til at gaa. Imidlertid var en civilklædt Herre kommet til Stede og blevet hilst med stram Honnør af Betjenten; han henvendte et Par Spørgsmaal til denne og ligeledes til Skipperen, der besvarede dem med større Høflighed, end han plejer at ofre paa tilsyneladende uvedkommende Personer. Samtidig med at vi begyndte at hale ind paa Ankerkæden, prajede vedkommende Herre endnu en Gang Baaden og udbad sig Navnet paa Fartøj og Ejer. Da denne Oplysning var afgivet, meddelte han, at det gik vel an, at Baaden blev liggende indtil næste Morgen tidlig. Det var nu Skipperens Tur til at udbede sig Oplysning om, hvem han havde den Ære at tale med, og da Svaret lød „Kommandør Enestrøm“ blev Baaden hurtig sakket ind til Bolværket, og Skipperen sprang i Land for at sige Tak for den viste Imødekommenhed. Resultatet af den Samtale, der paa-

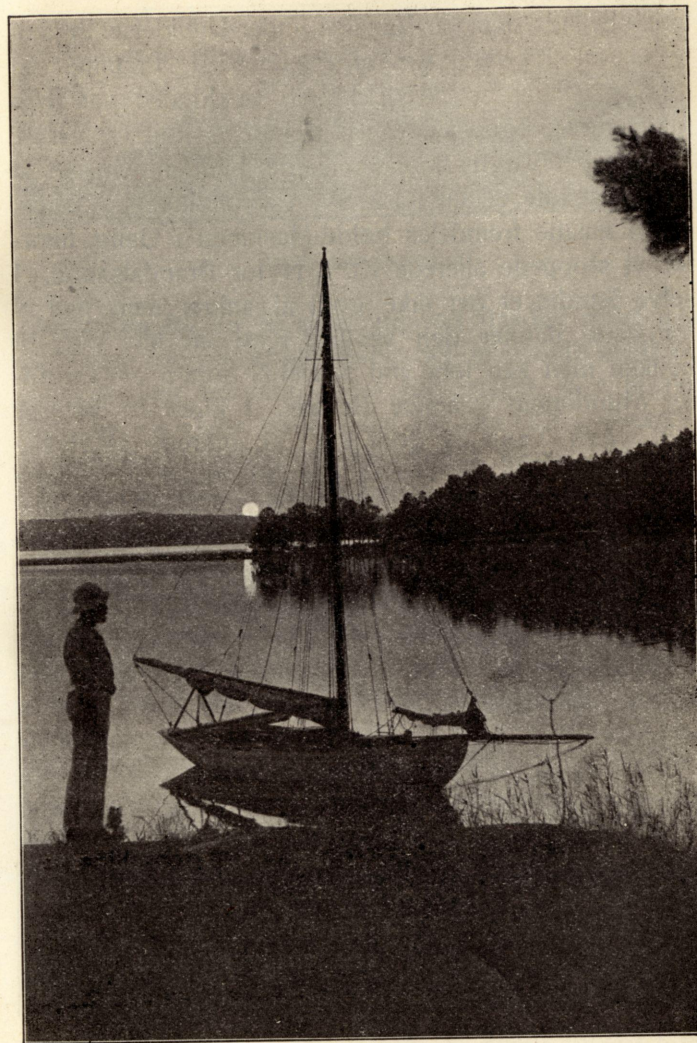
fulgte blev, at Skipperen en Time efter fandt sig mægtig bragt til Sæde ved et Glas Punsch paa Kommandørens Altan med en henrivende Udsigt over Vand og By og underholdt paa det elskværdigste af Kommandøren og hans nydelige Frue. Da det blev oplyst, at Anakonda skulde sejle igen [næste Eftermiddag blev Opholdstilladelsen forlænget til dette Tidsrum, og der blev endvidere telefoneret til Portvagten, at den danske Kutters Besætning havde fri Adgang til Skepsholmen paa enhver Tid af Døgnet. Svenskerne er ikke blot en høflig og gæstfri Nation, det er tillige en tilstrækkelig stor Nation til, at Myndighederne tør paa tage sig Ansvar for at se bort fra gældende Reglementer og Bestemmelser i saadanne Tilfælde, hvor en streng Overholdelse af disses Ordlyd ikke synes paa krævet. Hvad særlig det svenske Toldvæsen angaar, kan den menige Toldbetjent, der ikke paa eget Ansvar tør fravige sin Instruks, undertiden optræde noget besværligt. Hos de overordnede Myndigheder derimod vil man, saafremt man har sine Papirer i Orden og optræder med skyldig Høflighed, saagodt som til enhver Tid møde al den Forstaaelse og Hensyntagen, man med Rimelighed kan kræve, og man kan vente at blive bistaaet med Raad og Daad langt ud over, hvad der er de paagældende Tjenestemænds Pligt. Selv under Verdenskrigen har Anakonda paa sine Ture langs den svenske Vestkyst været behandlet med en Velvilje og Kulance fra samtlige Myndigheders Side, der ikke noksom kan paaskønnes.

Dagen den 10/7 gik med at besøge Ærinder og bese Byen i straalende Vejr og 24 ° Varme. Kl. 4,30

gik vi afsted for Maskinen og løb over til Slusen for gennem denne at komme ind paa Mälaren. Det var Lørdag Aften og Trafiken overvældende. Vi ventede i næsten 2 Timer, inden vi slap ind i Slusen sammen med en Kulpram, en Bugserdamper og nogle andre Fartøjer. Vi laa agten for Damperen med en for kort Trosse op til denne, hvis Skrue var i fortsat livlig Bevægelse. Kulprammen gned sig kælent op ad vor Bb. Side, medens den — selvfølgelig — drukne Pramfører med fulde Folks sædvanlige Trang til Sjæleharmonien havde kastet sin Kærlighed paa E. Det bør dog i Sandhedens Interesse noteres, at E. bar mindre synlige Mærker af Førerens Tilnærmelser end Anakonda af Prammens. Kl. 7,10 var vi ude af Slusen, men maatte nu vente en halv Time, inden Jernbanebroen blev aabnet. Endelig Kl. 7,40, 3 Timer efter vor Ankomst til Slusen var vi klar af samtlige Forhindringer og dampede op ad Mälaren i blikstille Vejr omgivet paa alle Sider af Sejl-, Ro- og Motorbaade, der med større eller mindre Held og Hastighed søgte at bringe deres Menneskelast bort fra Byen ud i friskere og friere Omgivelser. Bredderne var opfyldte med badende Personer af begge Køn og alle Aldere. Under Træerne var der rejst Telte, hvori Folk kamperede i den lune Sommernat. Hvad der næsten imponerede os mest var imidlertid det prosaiske Syn af 8 store lerfyldte Lastpramme, som en lille Bugserdamper formaaede at slæbe afsted med, og den havde endda ikke andet Brændsel end Birkebrænde, som laa stablet i Mands Højde paa Dækket. Kl. 9,30 ankrede vi paa 3 Fvn. Vand i en Vig paa NV Siden af *Kungshat* (8 Sml.), hvor vi fandt en

lige saa køn som god Ankerplads. Den hurtig serverede Aftensmad indtog vi paa Dækket, hvor vi sloges med Myggene og nød Aftenen og Solnedgangen, medens Tonerne af en Harmonika fra en forbiglidende Baad vakte blide Minder om Svendborgsund med Solnedgang over stille Vand, med Musik fra Skonnerter og Jagter og fynske Hvin fra badende Piger.

Den 17/7 stod Barometret fremdeles højt, men Luftens Temperatur var gaaet ned fra 24° den foregaaende Dag til 12½°. Da vi paa Grund af Søndagen ikke kunde passere Slusen ved Sødertelje før Kl. 4 om Eftermiddagen, havde vi ikke travlt med at komme afsted. Kl. 10,45 stod der lidt Bris af N t V, vi hev Ankeret ind og gled for Topsejl og st Klyver ud i Løbet. Vinden, der heller ikke havde Hastværk, stod her omtrent V, og vi krydsede Slag i Slag op efter Bockösund. Vi fik imidlertid ikke Held til at række ud paa den bredere Del af Mälaren for Vind og Sejl. Kl. 3,35 blev Maskinen sat i Gang, og vi styrede uden om Långhällsudde ned efter Södertelje, idet vi efterhaanden bjærgede Sejl og gjorde Fendere og Fangeliner klar. Kl. 4,15 lagde vi til ved Bolværket V for *Slusen* (16 Sml.). Havde der været Kvaler med at passere Stockholm-Slusen den foregaaende Dag, gik det til Gengæld kvikt nok her, vi slap gennem Slusen uden Ophold og dampede videre gennem Kanalen og over Maren. Ved Jernbanebroen fik vi et 20 Minutters Ophold, inden den blev aabnet. Kanalen Ø for denne beredte os en stor Skuffelse. I sin tidligere trange Skikkelse med Træer og Buske hængende ud over Vandet fra de høje Skrænter bød den paa en meget ma-

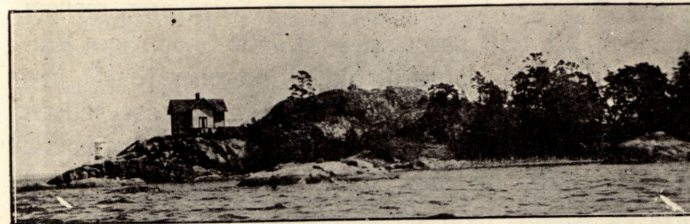

Fra de lyse Nætters Land

lerisk Sejlads. Nu var Kanalen under Udvidelse, Skrænterne var raserede for al Plantevækst, Pramme og Gravemaskiner belemrede Løbet, og Idyllen var flygtet til andre Egne. Vejret var fremdeles højt og varmt, Landskabet frugtbart og smilende, kun Vinden, der af og til sendte et Pust fra SV, var os ikke bevaagen, og vi maatte fremdeles holde Maskinen i Gang, hvorfor vi stoppede allerede Kl. 6 N for Brandalssund. I selve Sundet er der ikke godt at ankre, men lige N for dette danner den vestlige Kyst en lille Vig, til hvilken man kan løbe ind saavel N som S om en udfor Mundingen staaende Sletprik. I *Vigen* (6 Sml.) er der 3 Fvn. Vand og godt Læ. Vi ankrede et Stykke fra Kysten, stak en Trosse paa Ankerkæden, skiftede

Forsigtig Landgang

Under Bokö Fyr 12/7 20

denne om fra for til agter og lod Baaden drive med Stævnen ind paa Land, hvor det grundede stejlt op. Aftenen blev benyttet til at fotografere, lave Mørkekammer og skifte Plader samt gaa paa Opdagelsesrejse i Land. Først da det var helt mørkt, halede vi Baaden ud til Ankeret og gik til Køjs.

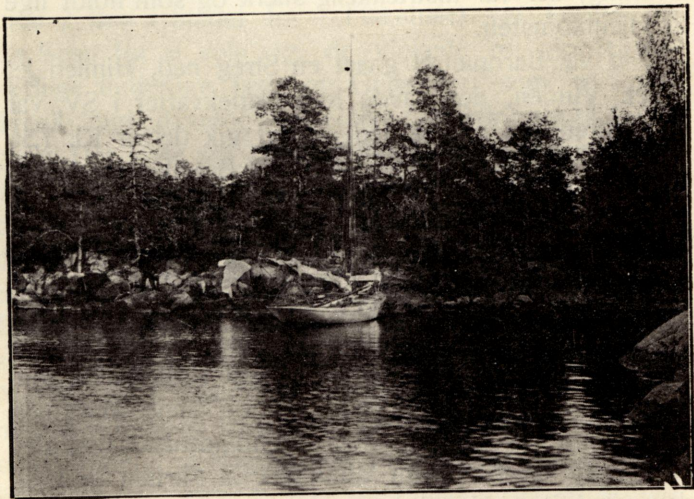
12/7 Barometer 28,9, højt Vejr, frisk vestlig Vind. Kl. 7,30 var vi let for Undersejlene og gik afsted sydpaa under ret lunefulde Vindforhold. Mange Gange skelede Skipperen efter Topsejlet med Lyst til at se det paa Plads, men Pustene fra Land var for stive til, at det gik an at friste Riggen med mere Sejl, og vi maatte finde os i at skumme afsted et Par Minutter ad Gangen med Vandet godt op paa Læ Dæk og derefter drive langsomt afsted for fin Bris i adskillig længere Tid. Ned forbi Oaxens store Kalkværker og hvide Skrænter gled vi forbi en af de faa reelle Ankerpladser, man finder paa Himmersjøen nemlig i Bugten paa Mörkö lige V for Regarn. Under Bokö Fyr, medens E. og K. spiste Frokost i Kahytten og Skipperen styrede, rantes vi af en Vindbyge, der krængede Baaden over til Ruffet og lavede et slemt Roderi i Ka-

hytten af Spisende, Spisegrejer og Spisevarer mellem hinanden. Kl. 1,50 passeredes *Sjöfö* (25 Sml.). Som Vinden stod, havde vi haardt bide Vind eller Kryds lige fra Stenskär, og Fornøjelsen ved Skærgaardssejladsen var derfor noget større end Fremgangen. Da vi havde passeret Lagnö og stod udefter Ledskär, løb vi tæt forbi en Klippe, hvor en halv Snes Havfruer (af dem med 2 Ben i Stedet for 1 Fiskehale) var krøbet op fra Søen for at sole sig, de vinkede og gjorde forskellige underlige Tegn og Gebærder, som vi i vor Troskyldighed antog for venlige Opfordringer til Landgang. Det viste sig imidlertid snart, at de træske Kvinder havde manet og koglet Ulykke og Fordærv over de fremmede Søfolk. Da vi vendte under Ledskär, gav det et Brag i Skuden, som om vi var tørnet en Sten, Storsejlet raslede ned ad Masten, medens Fald og Blokke gik tilvejs. Vi troede et Øjeblik at være grundstødt, men et hurtigt Eftersyn af Skaden viste, at en Møtrik, der forbandt den vandrette Naglebænk af Træ med den lodrette Jernstiver i Dækket, var sprængt med den Virkning, at Naglebænken røg i Stumper og Stykker og Fasteparten af Klo og Pikfald, der stod paa Bænken, gik i Luften. Vi havde heldigvis rent Farvand forude, og Baaden blev derfor holdt bi de Vind for Forsejlene og den Stump Storsejl, der var oppe, medens vi skiftede Faldene om og ganske nødtørfigt udbedrede Skaden. Det havde været Hensigten at holde paa for Sejl, saalænge der var Vind, og derefter gaa videre for Maskine saa langt, vi kunde se. Nu bestemte vi os til at løbe ind til Oxelösund og reparere Skaden ordentligt. Kl. 6 $\frac{1}{2}$ ankrede vi paa den sædvan-

lige Plads under *Ljungholm* (16 Sml.), og saa snart vi havde ekspederet Aftensmaden, gik vi i Gang med Reparationsarbejdet under en vild Kamp med de den Aften ualmindelig blodtørstige Myg. Ved Hjælp af en Jernstang fra Spillet, en Kordel af en optrævlet Wire og Levningerne af Naglebænken fik vi tilvejebragt en Ordning, der var tilstrækkelig stærk og som holdt lige til Hjemkomsten.

^{13/7} var Barometret gaaet en Streg ned, Himlen let skyet. Vinden, der havde haft Nattekvarter i SV, var nu omtrent ret op og ned, og vi gik derfor Kl. 7,55 afsted for Maskine alene. Ned over Bråviken dampede vi i stille Vand. Ved Arkö begyndte der at komme Bris af S. Storsejl, Føk og 1 Klyver blev hejst og vi krydsede paa med rappe Slag, medens Vinden efterhaanden friskede saa meget, at vi kunde klare os for Sejl alene, men dels var vi forsinkede, og dernæst skulde vi undervejs passere forskellige Rottenhuller, som næppe kunde gennemkrydses for Sejl alene. Maskinen blev derfor ikke stoppet, men Brændstofførselen blev klemmt ned til et saadant Minimum, at Skruen undertiden gik i Staa i Vendingerne. Vi havde paa den Maade altid Maskinen til Raadighed i de vanskeligste Snevringer, og avancerede da ogsaa ganske raskt sydpaa. Udfor Håskö sprang i en Vending den nederste Pikfaldsstrop og Gaflen daskede ned. Vi løb derfor Kl. 1,55 ind paa den nordlige Ankerplads under *Håskö* (26 Sml.), ankrede og strøg Sejlene, hvorefter Skipperen blev hevet til Vejrs med en Spand Værktøj for at se paa Sagerne. I Løbet af en god Time var vi klar igen og Kl. 3,05 krydsede vi ~~l~~atter paa i stadig opfriskende

Vind, der inden vi naaede Kettilö nødte os til at rulle Storsejlet et Par Gange rundt Bommen. Da det ikke var muligt at lave Mad og spise under den urolige Sejlads løb vi Kl. 5,55 ind paa Ankerpladsen mellem *Bokö* og *st Ålö* (11 Sml.) for at faa Tid til et ordentligt Foder, inden vi stak til Søs. Kl. 6,25 gik vi afsted

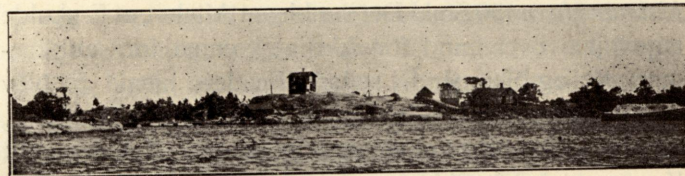
Häskö nordlige Ankerplads]

igen for rebet Storsejl, 1 Klyver og Maskine. Udenfor Bokö mødte vi Qvädöfjärdens uregelmæssige Krapso og kom nu ud for omtrent de samme Vanskeligheder som paa Opturen, idet Belysningsforholdene gjorde det næsten umuligt at skelne Prikkerne eller andre Mærker ind mod Land. Vi spejdede i lang Tid forgæves efter Indsejlingen V om Kälskär. Kikkerterne blindedes af Røgvandet hurtigere, end vi kunde tørre dem

af, og E.s Brilléglass havde samme Skæbne. Tilsidst var vi kommet helt op under Skälhällor, hvor vi laa og gravede med Næsen mod Søen, da K., til hvis unge Øjne, der var rettet en indtrængende Appel, om-sider meldte, at han øjnede en Sletprik inde bag Kälskär, hvor der tilsyneladende var „Hul“. Det var al den Besked, Skipperen brød sig om. Vi faldt af og smuttede ind i Løbet, ud igen S for Kälskär og op efter Stick-skär Kml, som vi akkurat kunde skimte. Det var nu saa mørkt, at vi *skulde* have en Ankerplads snarest. Ankerpladsen i NO Bugten af St. Askö har Anakonda altid vraget under Hensyn til den store Dybde, nu besluttede vi at følge Grenanders Anvisning og prøve Forholdene i den sydlige Del af Bugten. De to røde Koste mellem Stick-skär og St. Askö havde vi trods Mørket faaet rigtigt fat i, men Konturerne af Landet var næsten helt udviskede, da vi rundede Pynten og styrede ind i Bugten. En Ankerligger, der havde lagt sig paa den i Kortet afmærkede Plads, gav nogen Vejledning, og med Loddet som Blænker forude listede vi os langs Holmen om Bb forsigtig ind i Vigen. Pludselig meldte Blænkeren Sten forude. „Maskinen bak“. Næste Lodskud gav Lerbund og 1 1/2 Fvn Vand. Afstanden til Holmen syntes taalelig, saa *faldt* Ankeret Kl. 10,20 (9 Sml.). Pladsen viste sig ved nærmere Eftersyn næste Morgen at være endogsaa meget brugbar. Naar man føler sig for med Loddet og holder tæt langs Holmen om BB, kan man her finde en Ankerplads, der er velbeskyttet paa alle Sider. Himlen, der var overtrukken, da vi gik til Køjs, aabnede i Løbet af Natten for alle Sluser, og endnu om

Morgenen den 14/7 plaskede Regnen ned paa Dækket. Den Musik er ikke noget godt Akkompagnement til en hurtig Udrykning, og vi var da heller ikke klar til at gaa videre før Kl. 10,40. Barometeret viste 28⁴. Regnen var stilnet af og Vejret blikstille. Vi stod ud i Løbet og gik for Maskine sydpaa. Efter en Times Forløb kom der Vind af V, der hurtig friskede. Storsejlet blev sat med 3 Drej inde og for dette, Fok og 1 Klyver gik vi videre med god Fart uden Maskinens Hjælp. Mellem Storkläppen og Sladö Ask flovede Vinden noget, og da Himlen saa ud til at klare, blev der sat fuldt Sejl. Udenfor Idösund gjorde Vinden Mine til at lægge sig helt, og det blev derfor prøvet at faa Maskinen i Gang, den vilde imidlertid ikke, aabenbart fordi Karburatorfiltret var tilstoppet. Lidt efter lidt kom Vinden dog igen, og medens vi krydsede gennem Sundet og videre op mod Bussan, gik Skipperen i Gang med at skille Maskinen ad og rense Filtret, en noget besværlig Operation under Krydset. Udfor Rövareskär fik vi en Byge med et mægtigt Vandindhold og stiv Luft, som Anakonda red af med fladt halede Sejl og Næsen op i Vinden. Efterhaanden som vi nærmede os Ekösund, friskede Vinden, der var gaaet om paa SV, mere og mere op, Bygerne blev haardere, og inden vi naaede Soen, maatte vi rulle 4 Drej ind i Storsejlet og bjærge Fokken. I Munden af Kalmarsund mødte vi grov Sø af S, som vi, da Vinden blev staaende i SV, havde lige i Stævnen. Kl. 6,05 var vi tværs af Kråkelund Båk og stræbte sydefter for at naa en taalelig Ankerplads, inden det blev mørkt, men skønt der var frisk Vind til de Sejl,

vi førte, kunde vi ikke gøre mere end c 1 1/2 Knobs Fart. Vi prøvede at sætte Maskinen i Gang, den startede nok, men nægtede at gaa videre. Da vi nødvendigvis maatte have den i Orden, og der ikke var nogen Plads S for os, vi kunde naa i rimelig Tid, vendte vi Kl. 6,55 og løb ind paa *Kråkelund Lotsplats* (45 Sml.), hvor vi ankrede Kl. 7,15. 5 Fvn Vand, store Anker og 18 Fvn Kæde. Skipperen gik straks i Gang med Maskinen, og efter 2 Timers Arbejde fungerede den paany regelmæssigt, og vi kunde unde os lidt

Kråkelund Lotsplats

Mad og Hvile. Inden vi gik til Køfs, blev der sat en Trosse paa Kæden, og denne gik i Bund.

15/7 havde en frisk Vestenkuling fejlet Himlen ren. Barometeret viste Tegn til Stigning, hvad Vinden ogsaa gjorde. Inden Kl. var 8 blæste det haardt op og i Løbet af Form. røg det op med en regulær Storm af V, der fik os til at sætte ogsaa det andet Anker og blve liggende Dagen over paa Pladsen.

16/7. Barometeret viste 28³. Himlen var overtrukken. Vinden V t S jævn frisk. Kl. 6 hev vi Ankrene ind og stod for Undersejlene ud i Kalmarsund. Den sydlige Dønning havde omtrent lagt sig, og vi gjorde c 5 Knobs Fart bide Vind paa sydlig Kurs. Efter en

Regnbyge gik Vinden om i VSV og flovede saa meget af, at Farten gik ned under 3 Knob. E. og Skipperen skulde være i København senest Mandag Morgen den 19., og der var derfor ingen Tid at forære væk. Kl. 8,35 udfor Furöen blev Maskinen sat i Gang for ikke at stoppe, førend vi naaede Kalmar. Kl. 10,45 havde vi Dämman tvers, opklarende Vejr og opfriskende Vind. Kl. 12^{1/2} Borgholm. Forbi Skäganäs over Bredningen til Kalmar gik vi haardt bi de Vind i stadig friskere Luft. Ved Indløbet til den gravede Rende blev Sejlene bjergede og Kl. 3,05 lagde vi til Bolværket i *Kalmar Havn* (50 Sml.) Det var blevet Aftalen, at E. skulde tage hjem over Land for ikke at komme for sent, medens K. og Skipperen sejlede Baaden hjem. E. blev derfor afmønstret uden at lide Afkortning i Hyren, der udbetaltes og kvitteredes for med et „Tak for godt Kammeratskab“. Skipperen og K. gik i Gang med at indtage forskellige Forsyninger deriblandt Vand. Det sidste Hverv var overdraget K., og da Skipperen vendte tilbage med en Rygsæk fuld af Fødevarer, meldte K. da ogsaa, at Tanken var fuld til Randen. Imidlertid var Havnekaptajnen, en statelig Herre, der nok saa ud, som om han ønskede at tages alvorlig, kommen til Stede og gjorde Skipperen opmærksom paa, at Vandet fra Brønden ovenfor Havnepladsen var daarligt og kun beregnet for Hunde og Heste. Han tilbød derfor at levere Vand fra Havnevæsenets Ledninger, hvis vi vilde lade det andet Vand gaa i Søen. Da Vandet ombord saa godt som altid blev nydt kogt, var Skipperen ikke opsat paa den Handel og afsløg derfor med Tak Tilbudet. Næppe havde Havne-

kaptajnen vendt Ryggen til, førend K. med det P. P. i sine historiske Romaner kalder for „et højt Smil“ udbrød: „Det var skam godt, at De ikke lod Vandet løbe i Søen, det *er* nemlig Havnevæsenets Vand; jeg fik fat paa Manden, der havde Nøglen til Vandhanen, og gav ham 35 Øre for at lukke op, medens jeg fyldte Spandene“. Saaledes opfyldte vi altsaa vort Forsæt fra forrige Ophold, nemlig at fylde godt Vand for en billig Pris. Efter at have sat et solidt Foder tillivs hejste vi Sejl, Topsejl og st Klyver og stod ud af Havnen for Vind af NV, Kl. 8 passerede Anakonda Grimskår Fyr og traadte støt og sindigt sin Vej op mod den sydlige Dønning, følgende det luv Land for at drage tllbørlig Nytte af Landbrisen. Kl. 9 lagde Skipperen sig efter først at have instrueret K. om Kursen og om Fyrene og navnlig indskærpet ham at blive i den faste hvide Sektor fra Grimskår Fyr. Vinden friskede af og til, og vi gjorde saa god Fart, at Grimskår var ude af Sigte Kl. 10. Kl. 11 overtog Skipperen Vagten. Kl. 11^{3/4} løb vi gennem den østlige røde Sektor fra Garpen Fyr. Det var blide Vilkaar for Nattesejlads. Klar Himmel, rolig Sø, efter at den sydlige Dønning omtrent havde lagt sig, og fin Bris ud af Land. Skipperen lod derfor Baaden klare sig frem for Sejl alene, skønt Vinden i Løbet af Natten flovede mere og mere af, og Farten til Tider kun var ringe.

^{17/7} Kl. 2 var det næsten helt stille og Kl. 2^{1/2} blev Maskinen sat i Gang. Kl. 3 løb vi forbi Vageren paa Y Stengrund. Kl. 4^{1/4} overtog K. Vagten i blikstille Vejr uden den mindste Krusning paa Vandfladen. Han blev præsenteret for Thorhamn Kirke for om St b fik

Besked paa, hvorledes der skulde styres langs Land og forbi Utklippan og derefter V 2 fulde Streger S over Hanöbugt. Kl. 6 $\frac{1}{2}$ passeredes *Utklippan* (49 Sml.), og da Skipperen Kl. 8 kom paa Dækket var den ude af Sigte. Der stod lidt Bris af S t V lige nok til at holde Sejlene fulde paa ret Kurs. Himlen var klar, Barometeret viste 28¹¹, og Hanö Bugt var i sit naadigste Lune. Saasnart Morgentoiletet og Mad var besørget, gik K. til Ro i Kahytten, medens Skipperen overtog Styringen. Vinden friskede ganske jævnt og trak om paa S og S t Ø, saa vi kunde holde baade Fart og Højde over Bugten. Kl. 1 var Stenshufvud i Sigte, og da vi nu havde god Højde og Vinden var frisk, gjorde vi Anstalter til at stanse Maskinen. Den var heldigvis ikke stoppet endnu, da vi ud for Simrishamn løb ind i et Bælte med ganske fløv Luft, Dønning af SV og Sø af S t Ø, saa Sejlene slog, og Baaden rullede og huggene i Søen. Vi fortsatte nu for Maskinen indtil vi Kl. 5 havde *Sandhammar* (62 Sml.) tvers om St. b. Her stod Vinden støt af SSO. Maskinen blev stoppet, og vi satte Kursen misvisende V $\frac{1}{2}$ S. Vinden voksede hurtigt og Søen ligeledes. Vi gik 6-7 Knobs Fart ventende en rask Tur til Falsterbo. Kl. 8 begyndte Himlen at blive grumset, og der dukkede pludselig enkelte mørke Skylag frem i S og V. Vinden trak mere østlig og Søen rejste sig. Vi talte om eventuelt at søge Trelleborg Havn for Natten, men et Blik i Kortet viste, at Afstanden var for stor til, at vi kunde række ind førend henad Midnat. Skipperen gik derfor ned for at lave varm Mad, saa vi havde noget at staa imod med for Natten. Da han kom op igen, konsta-

terede han, at vi havde siddet den elementære Regel overhørig, der byder at mindske Sejl i Tide under opkommende daarligt Vejr. Det „psykologiske“ Øjeblik til at bjærge Topsejlet var absolut forpasset, og et Forsøg, Skipperen gjorde paa alene Mand at bjærge Sejlet i Læ, medens vi lænsede videre med fuld Fart, mislykkedes. Klyveren blev revet ned, Baaden lagt til Vinden for en bakket Fok og med forenede Kræfter bjærgede og beslog vi Topsejlet, og da det nu var tydeligt, at vi skulde faa haard Luft og grov Sø i Løbet af Natten, rullede vi 4 Drej ind i Storsejlet og beredte os paa at lænse væk for dette og 1. Klyver Natten igennem. Lanterne blev gjort klar. Pressenning lagt over Forlugen, og vi stod i Begreb med at sætte Klyveren, da det begyndte at lyne først i S, men Lynene forplantede sig snart gennem V om til NNV og den halve Horizont stod nu i uafbrudt Illumination, medens Tordenen mærkedes som en fortsat dump Rullen, der bragte Luften til at zitre. Vi ændrede derfor Signaler, Storsejlet blev bjærget og beslaaet, Fokkefald sat paa Slippestik, Olieøjlet kom paa, Surringerne paa de langs Dækket liggende Rundholter blev eftersat. Maskinen startet, og netop, da det sidste Sejl var beslaaet, og vi var klar til at tage mod Vejret, kom Bygen farende. Den var stiv, men kortvarig, og Resten af Natten var der ikke Vind til at fylde et Sejl. Kompaslanternen blæste ud 5 Gange i Træk, og vi havde meget Besvær med at tænde den igen, indtil vi fik reguleret Lufttilførselen rigtig. Vi laa midt i Dampernes Rute med disse paa alle Sider, ingen Fyr kunde ses for Regntykning, og naar Kompaslanternen

var slukket, havde vi ikke anden Vejledning til Styringen end Søen, der krap og høj kom væltende ind mod Bb Laaring. Takket være Lynene var vi dog hele Tiden klar over de andre Fartøjers Plads og Kurs, og da vi havde baade Fart og Styring paa Baaden, løb vi ingen større Risiko for Kollision. Selv for den, der har oplevet anskillige Uvejr paa Søen, frembød Vejret den Nat mange Ejendommeligheder. Lynene slog kun ganske undtagelsesvis ned i Søen, som Regel var deres Retning horizontal, og det syntes i det hele, som om Stykket udspillede meget højere oppe i Atmosfæren, end det almindeligvis er Tilfældet. Selv naar vi mente, at have Lynene lige over Hovedet, var der et Tidsrum paa adskillige Sekunder mellem Lynet og Skraldet, der heller aldrig havde den skarpe eksplosionsagtige Lyd, der ellers ledsager et nært Lynnedslag. Hermed stemmede det ogsaa, at medens der var god Fart i Skyerne, var Luften umiddelbart over Vand-spejlet ganske stille, en Gang imellem kom der et Pust af SO, en anden Gang maaske fra SV, men Vind fik vi ikke før Daggry. K. blev under et Ophold i Kahytten Offer for et heftigt Anfald af Søsøge. Han naaede akkurat at faa Hovedet ovenfor Lugekarmen, inden Vulkanen kom til Udbrud. Efter at han havde siddet lidt i skæbnehengivne Tanker i Cockpitten rullede han sig til Slut sammen i Bunden af denne i saa lille en Spiral, som hans ca. 70 Tommer tillod, og faldt i en dyb og ikke ganske kortvarig Søvn, i hvilken Stilling han paa behagelig Maade bidrog til at holde Skipperens Fødder varme. I den grove Sø og uden Sejl rullede Baaden saa voldsomt, at Skipperen,

der for at holde sig vaagen til Tider stod op i Cockpitten med en Haand paa hver Side af Karmen, skiftevis rullede begge Hænder under Vand. Styringen var derfor heller ikke af fineste Art. K. var efter at have sovet i nogen Tid tilstrækkelig levende til at kunne overtage Roret, medens Skipperen i Kahytten ved Hjælp af lidt Føde strammede sig op mod Søvnighed og Træthed. Paa Forespørgsel erklærede K. selvfølgelig, at det var ham ganske umuligt at faa en Bid Mad ned, men da han blev stillet Ansigt til Ansigt med et Stykke Knækbrød med Smør, gik det dog derhen, hvor det skulde, og trak mere efter sig. Der var efterhaanden blevet roligere i Kahytten og Skipperen opfordrede derfor K. til at lægge sig til Roderne, saa han kunde gøre Gavn, naar det blev nødvendigt.

18/7. Vejret fortsatte langt over Midnat og endnu Kl. 2 lynede det kraftigt rundt omkring. I Dagbrækningen kom der lidt Luft af S t V og Skipperen hejste derfor under gentagne Løbeture mellem Ror og Fordæk, Fokken, hvad der støttede godt mod Slingringen. Smygehuk Fyr havde været synligt en Tid og var trukket agten for tvers, men af Falsterbo Fyrskib havde der ikke været et eneste Glimt. Mellem Kl. 4 og 5 blev K. purret ud for at hjælpe til med at hejse Stor-sejl og Klyver, og da Skipperen var klar over, at vi med den Fart, vi havde holdt Natten igennem, maatte være tilstrækkelig vestlig i Farvandet, blev Kursen sat N. At Falsterbo Fyr slet ikke havde været til at se, var forklarligt nok, da Luften det meste af Natten var tyk og usigtbar og Kursen bl. a. under Hensyn hertil

var sat vel sydlig. Der kom efterhaanden støt Bris af SV. Maskinen blev standset Kl. 5. K. fik Lov til at sove videre, og da Solen omsider fik Magt over Disen, tonede *Stevns Klint frem i V ca. 8 Sml. borte*, (52 Sml.) hvorefter Kursen ændredes til N $1\frac{1}{2}$ Ø. Kl. 7 blev Skipperen løst af for efter $\frac{1}{2}$ Times Søvn at til-lave et Morgenfoder, der snart gjorde Besætningen kampdygtig igen. Kl. 9 passeredes Drogdens Fyrskib, Kl. $10\frac{1}{2}$ Trekroner og Kl. 11 laa Anakonda atter ved sin *Bøje* efter at have tilbagelagt 1346 Sml.

Samtlige angivne Kurser er misvisende.

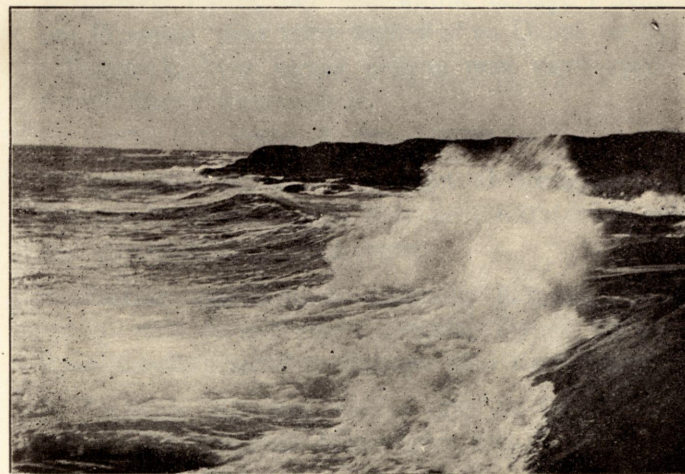
Baaden har ialt været i Fart i 312 Timer. Regnes de 3 Liggedage i Skutskär Hamn, Stockholm og Kråkelund Lotsplats fra, har Sejldagenes Antal været 26, hvad der giver en gennemsnitlig Sejltid pr. Dag af 12 Timer. Fordeles den tilbagelagte Distance paa de 26 Sejldage, bliver den gennemsnitlige Distance pr. Dag 51,7 Sml.

Fordeles Distancen paa de 312 Timer i Fart bliver Gennemsnitsfarten pr. Time 4,3 Sml. Da imidlertid en Del af Distancen er tilbagelagt under Kryds, bliver den virkelige Gennemsnitsfart noget højere.

Der har under Sejladsen været ført 3 Journaler. K. førte Maskindagbogen, der kun indeholdt Datum og Klokketallet henholdsvis naar Maskinen blev startet og stoppet. E. førte en rubriceret Journal med Angivelse af Vind, Vejr, Barometerstand, Temperatur, Kurser, Distancer, Tider m. m., medens endelig Skipperen

i Lighed med tidligere Dagbøger for hver Dag nedskrev en sammenhængende Beretning, der er lagt til Grund for nærværende Beskrivelse.

Jeg kan ikke slutte denne Beretning uden at rette en Opfordring til vore hjemlige Langturssejlere om en Gang imellem at vise Flaget i de Egne, denne Tur havde som Maal. De vidunderlige lyse Nætter, de pragtfulde Sol-Op- og Nedgange, den rige Afveksling i Landskabet, der skifter fra smilende Idyl til det barskeste Øde og last not least de Krav, som Bottenhavets hurtig vekslende Luner stiller til Navigatørens Omdømme og Beslutsomhed, forlener Sejladsen i disse Farvande med noget af det Æventyrs Glans, det er enhver Langtursejlers Drøm at opleve. Og Vilkaarene

er ikke uoverkommelige. Der kræves først og fremmest Tid. Vil man naa mere end Rejsen frem og tilbage, maa man kunne disponere over 5-6 Uger, dernæst en sødygtig Baad — Størrelsen er ikke her det afgørende — og endelig en vel trænet Besætning, der er i Besiddelse af den rette offensive Sportsaand. En kendt Nationaløkonom har en Gang udtalt, at enhver Ting har sin Pris her i Livet, den man ogsaa maa finde sig i at betale derfor. Prisen for en Bottenhavstur er Nøjsomhed, Energi og Udholdenhed. Den, der ikke ønsker at betale denne Pris med det fulde Beløb, vil gøre vel i at sætte sig mindre og mageligere Maal.

Hellerup, 30. November 1920.

F. Danneskjold Samsøe.

INDUSTRIFORENINGENS PRÆMIE

1. Præmien er udsat af *Industriforeningen i København* og skænket til *Kongelig Dansk Yachtklub* for at tjene til Fremme af dansk Skibsbygningskunst.
2. Ethvert Fartøj, der skal kunne deltage i Sejladsen om Præmien, maa være tegnet af en Dansk og bygget i Danmark, hvor ogsaa Sejlene maa være syede og Rundholterne forarbejdede.
Ejeren kan derimod være Udlænding.
3. Sejladsen afholdes i Sundet af Kongelig Dansk Yachtklub, og der sejles efter de i Klubben til enhver Tid gældende Kapsejlsregler.
4. Fartøjer paa 6 til 10 Sejlmeter kan deltage i Sejladsen med Respit efter Kongelig Dansk Yachtklubs Respittabeller. Samtlige Fartøjer skal have Kahyt.
5. Fartøjets Størrelse maales efter de for K. D. Y. til enhver Tid gældende Maaleregler, hvis Betingelser Fartøjet maa opfylde.